மொழிபெயா்த்தல் (அ) தமிழிலிருந்து ஆங்கீலத்துக்கு

TNPSC மாதிரி வினா

விண்வெளி சுற்றுலாவில் பங்கேற்கும் முதல் இந்தியர் என்று பெருமையைப் பெறுபவர் சந்தோஷ் ஜார்ஜ் குளங்கரா. கேரளத்தின் புகழ் பெற்ற ஊடகர். சந்தோஷ் இதுவரை 130 நாடுகள் சுற்றி<mark>வ</mark>ந்துள்ளார்.

2022–இல் ரிச்சர்ட் பிரான்ஸன் ஏற்பாடு செய்யும் விண்வெளி சுற்றுலாவில் சந்தோஷ் இடம் பெறுகிறார். 2005–இல் விண்வெளி சுற்றுலா பயணம் குறித்த அறிவிப்பு வெளியானதும், சந்தோஷ் சுற்றுலா ஏற்பாடு செய்யும் நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொண்டார். பல கட்ட ஆலோசனைகளுக்குப் பிறகு சந்தோஷ் விண்வெளி சுற்றுலா 2022–இல் பயணத்திற்குத் தேர்தெடுக்கப்பட்டார். தற்போது சந்தோஷிற்கு 49 வயதாகிறது. விண்வெளிக்குச் செல்லத் தேவையான "ஜி டாலரன்ஸ்"பயிற்சியும் சந்தோஷ் பெற்றுள்ளார்.

"இந்தப் பயிற்சியில் உடலின் எடை எட்டு மடங்கு கூடும். இந்தப் பயிற்சி மிகக் கடுமையானது. அதுபோல விண்வெளியில் புவிஈர்ப்பு சக்தி இல்லாததால் உடல் எடை குறைந்து விண்வெளியில் நீந்தலாம். இன்னும் சில மாதங்களில் எனது விண்வெளி பயணம் நனவாகும்" என்கிறார் சந்தோஷ் ஜார்ஜ் குளங்கரா.

அமெரிக்காவின் வர்ஜின் கேலக்டிக் நிறுவனத்தின் வி.எஸ்.எஸ்.யூ.னிட்டி விண்வெளிக்கு விண்கலம் ഫ്രസം முதல் பயணம் 2021–ஆம் ஆண்டு மெக்சிகோவிலிருந்து ഈതെ 11–ல் நனவானது. நியூ தொடங்கிய இந்த வெள்ளோட்டப் பயணத்தில் வர்ஜின் கேலக்டிக் நிறுவனர் ரிச்சர்டு பிரான்சன், இந்திய வம்சாவளி பெண்சிரிஷா பந்த்லா (வயது 34) உட்பட 5 பேர் கொண்ட குழுவினர் பங்கு கொண்டனர்.

കിത്ഥ

Santosh George Kulangara is proud to be the first Indian to participate in space tourism. Renowned media personality of Kerala. Santosh has toured 130 countries so far.

In 2022, Santosh will be featured in a space tour organized by Richard Branson. Following the announcement of space travel in 2005, Santosh contacted the Tourism Organizing Company. After several rounds of consultations, Santosh was selected for space travel in 2022. Santosh is now 49 years old. Santosh has also received the "G Tolerance" training required to go into space.

"In this exercise the body weight may increase eightfold. This exercise is very rigorous. Similarly, due to the lack of gravity in space, the body can lose weight and swim in space. In a few months, my space journey will be a reality, "said Santosh George Kulangara.

The first voyage into space by the Virgin Galactic VSS Unity spacecraft of the United States in 2021. Realized on July 11th. Starting from New Mexico, the five-member crew, including Richard Branson, founder of Virgin Galactic, and Pennsirisha Bandla (age 34) of Indian descent, took part in the preview.

பின்வரும் பகுதியை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து எழுதுக.

பயிற்சி – 1

தமிழ்நாட்டின் பண்டைய நகரங்கள்

பூம்புகார்

"பண்டைய தமிழகத்தின் மிகப் பழமையான நகரங்களுள் பூம்புகாரும் ஒன்று. காப்பிய மாந்தர்களான கோவலனும், கண்ணகியும் இந்த ஊரில்தான் பிறந்தார்கள். பூம்புகார் புகழ்பெற்று விளங்கிய துறைமுக நகரமும் கூட. ஒவ்வொரு நாடும் தனது எஞ்சிய பொருள்களை அண்டைநாடுகளுக்கு தேவைக்குப் போக ஏற்றுமதி செய்யவும், தங்கள் நாடுகளில் பற்றாக்குறையாக உள்ள பொருள்களைப் பிற நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யவும் வேண்டியிருந்தது. இதற்காகக் கடல்வழி வணிகம் அதிகரித்த போது, துறைமுகங்கள் உருவாகின. அத்தகைய துறைமுகங்களில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஒன்றுதான் பூம்புகார் துறைமுகம் ஆகும். இது வங்காள விரிகுடா கடலின் கரையில் அமைந்துள்ளது. இது காவிரி ஆறு கடலோடு கலக்கும் இடத்தில் தற்போதைய மயிலாடுதுறை அருகே உள்ளது.

பூம்புகார் துறைமுகம்

இந்த நகரத்துக்குப் பு<mark>கார், காவிரிப்பூம்பட்டினம் போன்ற பெயர்க</mark>ளும் உண்டு. சங்க காலச் சோழ அரசின் துறைமுகம் பூம்புகார். பூம்புகார் துறைமுகத்தில் சீரும், சிறப்புமாக வணிகம் குறித்து இலக்கிய நடந்த சங்க நாலான காப்பிய பட்டினப்பாலையிலிருந்தும், இரட்டைக் சிலப்பதிகாரம், நூல்களான மணிமேகலையிலிருந்தும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

குறிப்பாக, இவற்றில் சிலப்பதிகாரம் பூம்புகாரின் சிறப்பைப் பேசுகின்றது. சிலப்பதிகார நாயகி கண்ணகியின் தந்தை மாநாய்கன். மாநாய்கன் என்றால் பெருங்கடல் வணிகன் பொருள். கோவலனின் தந்தை என்று நாயகன் மாசாத்துவன். மாசாத்துவன் என்றால் பெருவணிகன் என்று பொருள். இதிலிருந்து பெருவணிகர்களும் பெருங்கடல் வணிகர்களும் நிறைந்த பகுதியாக பூம்புகார் விளங்கியது தெளிவாகிறது.

இங்கு வணிகம் செய்ய கிரேக்கம், ரோம் உள்ளிட்ட பல நாடுகளைச் சேர்ந்த வணிகர்கள் வந்த வண்ணம் இருந்துள்ளனர். தொடர் வணிகத்தின் காரணமாக இவர்களில் பலர் பூம்புகார் நகரிலேயே வசித்திருக்கின்றனர். ஆகவே, இங்கு வெளிநாட்டவர் குடியிருப்புகளும் தோன்றின. எனவே இங்கு பல்வேறு மொழிகளும் பேசப்பட்டன. கப்பலில் இருந்து சரக்குகளை இறக்கி வைக்கவும், ஏற்றவும் சில மாதங்கள் ஆகும் என்பதால் அயல்நாட்டு வணிகர்கள் இங்குள்ள மக்களுடன் உரையாடவும், உறவாடவும் வாய்ப்புகள் உருவாயின. பூம்புகார் மக்கள் வெளிநாட்டவர் மொழிகளைக் கற்றறிந்தனர். அயல்நாட்டவரும் தமிழ் மொழியைக் கற்றனர். இதனால் பண்ட மாற்றங்களோடு கூடவே மொழி மாற்றமும் ஏற்பட்டது. இதன் விளைவாகச் சிந்தனைப் பரிமாற்றமும் பண்பாட்டுக் கலப்பும் நிகழ்ந்தன.

பூம்புகார் நகரத்து வணிகர்கள் நேர்மைக்கும் நாணயத்திற்கும் பெயர் பெற்றவர்களாக விளங்கினார்கள். மிகச் சரியான விலைக்கே பொருள்களை விற்றனர். கூடுதலான விலைக்கு பொருளை விற்பது தவறான செயல் என்று அவர்கள் கருதினர் என்பதை பட்டினப்பாலை கூறுகிறது.

பட்டினப்பாலை ஆசிரியர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் கி.மு (பொ.ஆ.மு) 2–ம் நூற்றாண்டினைச் சேர்ந்தவர். இதிலிருந்தே புகார் நகரின் தொன்மையை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

"கடல் வழியாகக் குதிரைகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. கருமிளகு தரைவழித் தடங்கள் வழியே இறக்குமதி ஆனது. வடமலையிலிருந்து தங்கம் இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. அது மெருகூட்டப்பட்டு மீண்டும் அயல்நாட்டுக்கு ஏற்றுமதியானது.

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து சந்தனமும், தென்கடல் பகுதியிலிருந்து முத்தும், கிழக்குப் பகுதியிலிருந்து பவளமும், ஈழத்திலிருந்து உணவுப்பொருள்களும் இறக்குமதியாகின.

பூம்புகார் மற்ற நகரங்களிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட முறையில் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. வீடுகள் ஒழுங்கான முறையில் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன. அகன்ற, நேரான தெருக்களைக் கொண்டதாக புகார் நகரம் விளங்கியது.

இங்கு கப்பல் கட்டும் மற்றும் செப்பனிடும் தளம் இருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. பூம்புகார் நகர வாழ்வினைச் சிலப்பதிகாரத்தின் புகார் காண்டத்தினை வாசித்தும் பட்டினப்பாலை போன்ற சங்க இலக்கியங்களை வாசித்தும் அறியலாம்

கி.பி (பொ.ஆ). 200 வரை சிறப்புற்றுத் திகழ்ந்த புகார் நகரம் கடற்கோள் அல்லது கடற்சீற்றங்களால் அழிந்து போயிருக்கலாம் என்று கூறப்படுகிறது. அதன் சான்றுகளைப் பூம்புகார் நகரில் இன்றும் காணலாம்.

ഖിത്ഥ

Ancient Cities of Tamilagam

Poompuhar

Poompuhar is one of the oldest towns in ancient Tamilagam. This is the place where well known characters of Silapathikaram, Kovalan and Kannagi lived. It was also a port town

5

along the Bay of Bengal. The ports were established for facilitating maritime trade. Even in times past, countries began to export their surplus products and import the scarce commodities by sea. Poompuhar is one such historic port that emerged in the wake of increasing maritime trade. It is a coastal town near the present-day Mayiladuthurai and is located where the river Cauvery drains into the sea.

Poompuhar Port

Poompuhar was also known by names such as Puhar and Kaveripoompattinam. It served as the port of the early Chola kingdom. One of the popular Sangam Literature, *Pattinappaalai* and Tamil epics, *Silappathikaram* and *Manimegalai*, have references to the brisk sea-borne trade that took place in the port city, Puhar.

Silappathikaram, in particular, speaks about the greatness of Poompuhar. The lead female character of *Silappathikaram* is Kannagi. Her father is Maanaigan. Sea traders are known by the name Maanaigan. The male character Kovalan's father is Maasathuvan. Massathuvan means a big trader. It is clear from the text that Poompuhar was a place where big traders and sea traders had settled down.

Numerous merchants from foreign countries such as Greece and Rome landed at Poompuhar. Due to busy and continuous trade, many of them stayed on indefinitely in Poompuhar. There are evidences of foreigner's settlements in the town. People speaking many languages inhabited Poompuhar in its glorious days. As loading and unloading of ships took some months, the foreign traders began to interact with the local people during that period. This enabled the natives to learn foreign languages for communication. Similarly, the foreigners also learnt Tamil to communicate with the natives. This contact facilitated not only exchange of goods but also languages and ideas resulting in cultural blending.

The traders of Poompuhar were known for their honesty and integrity. They sold goods at legitimate prices. *Pattinappaalai* states that "selling any commodity at a higher price was considered bad".

The author of *Pattinappaalai*, Kadiyalur Uruttirangannanar, belonged to 2nd century BC(BCE). This is indicative of Puhar's antiquity. Horses were imported by sea. Pepper was procured through the land route. Gold that came from Vadamalai was polished and exported to the overseas countries. Sandal from Western Ghats, pearls from southern sea, corals from eastern sea and food items from Eelam were imported.

Poompuhar had been built differently from other towns. Each social group had a separate settlement. Streets were broad and straight, dotted with well-designed houses. There was also a dockyard.

We can learn about the life of the people of Puhar by reading Pattinappaalai and "Puhar Kandam" of Silappathikaram.

Puhar was a busy port upto 200 AD(CE). It might have been either washed away by sea or destroyed by big shore waves. The remains of that destruction can still be seen in the present Poompuhar town.

பயிற்சி – 2 OT it ;

மதுரை

இந்தியாவில் உள்ள மிகப் பழமையான நகரங்களில் மதுரையும் ஒன்று. சங்கம் வளர்த்த நகரம் என்று பெயர் பெற்றுள்ளதில் இருந்தே இதன் தொன்மையைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

காலத்தில் ഗ്രത്നവേ பாண்டியர்களும், சோழர்களும், பண்டைய மதுரையை களப்பிரர்களும் ஆட்சி செய்தனர். இடைக்காலத்தில் பிற்காலச் சோழர்களும், பிற்காலப் பாண்டியர்களும், அவர்களைத் தொடர்ந்து நாயக்கர்களும் ஆட்சி புரிந்தனர். இதன் விளைவாகப் பண்பாட்டுக் கலப்பு நிகழ்ந்தது. வணிகம் செழித்தது. சான்றுகள் மதுரைக்கு அருகில் உள்ள கீழடியில் நடத்தப்பட்ட இதற்கான அகழ்வாய்வில் கிடைத்துள்ளன.

சங்கம் அமைத்துத் தமிழை வளர்த்த பெருமை மதுரைக்கு உண்டு. கடைச்சங்க காலத்தில் தமிழ்ப் பணி செய்த புலவர்கள் 49 பேர்.

கிழக்குக் கடற்கரையில் அமைந்திருந்த தொண்டியில் இருந்து மதுரைக்கு அகில், சந்தனம் போன்ற நறுமணப் பொருள்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. பண்டைய சாலமோன் இஸ்ரேல் முத்துக்களை என்னுமிடத்திலிருந்து அரசர் உவரி

இறக்குமதி செய்தார். பாண்டியர் துறைமுகமான கொற்கைக்கு அருகில் உவரி உள்ளது. ரோமானிய நாணயங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை மதுரையில் இருந்துள்ளது. பிறநாட்டு நாணயங்களும் மதுரையில் அச்சடிக்கப்பட்டது, மதுரையின் புகழுக்கு ஒரு சான்று ஆகும்.

புகழ்பெற்ற கிரேக்க வரலாற்றாசிரியர் மெகஸ்தனிசின் குறிப்புகளில் மதுரையைப் பற்றிய தகவல்கள் உண்டு. மௌரிய வம்ச அரசனான சந்திர குப்தரின் அமைச்சரான சாணக்கியர் மதுரையைப் பற்றித் தனது அர்த்தசாஸ்திரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மதுரை நகரைச் சுற்றிலும் இருந்த அகழியில் யானைகள்கூடச் செல்லும் அளவுக்கு அகலமான சுரங்கப்பாதைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இவ்வாறு மதுரை பண்டைய காலத்தில் சிறப்புற்றுத் திகழ்ந்தது.

ഖിത്ഥ

Madurai

Madurai has been one of the oldest cities in India. Its antiquity can be understood from the sobriquet "Sangam Valartha Nagaram" it has earned.

Pandyas, the Cholas and later the Kalabras ruled Madurai in the ancient period. During medieval times, later Cholas and later Pandyas followed by the Nayaks ruled this historic town. This has resulted in cultural blending. Trade flourished and evidence for this has been unearthed in archaeological excavation done in Keezhadi near Madurai.

Madurai is proudly associated with tamil sangam (academies), which worked for the promotion of Tamil language. Forty-nine poets were associated with the last Sangam. Ahil, fragrant wood, was brought from Port Thondi to Madurai. King Solomon of ancient Israel imported pearls from Uvari near the Pandyan port, Korkai.

A mint of Roman coins was present at Madurai. The coins of other countries were also minted at Madurai, which is a proof for the glory of Madurai.

The fame of Madurai is attested by the accounts of the Greek historian Megasthanese. Chanakya, Chandragupta's minister, makes a mention of Madurai in his book, Arthasastra.

In the moat around the town, tunnels had been constructed in such a way that even elephants could comfortably enter.

பயிற்சி – 3

காஞ்சி

கல்வி கற்பதற்கான இடத்தினைப் பள்ளி என்று அழைக்கிறோம் அல்லவா? இப்பள்ளிகள் காஞ்சி நகரில் தான் முதன்முதலில் ஏராளமாக அமைக்கப்பட்டன. சமணர் அமைத்த பள்ளிகளில் சமண மாணவர்களும், புத்த விகாரங்களில் புத்த மாணவர்களும் பயின்றனர். நாளந்தாப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்ற சீனப் பயணி யுவான் சுவாங் கூடுதல் படிப்புக்காகக் காஞ்சியில் இருந்த கடிகைக்கு வந்திருக்கிறார்.

"நகரங்களில் சிறந்தது காஞ்சி" என்று கவிஞர் காளிதாசர் கூறுகிறார். "கல்வியில் கரையிலாத காஞ்சி" என்று நாயன்மார்களுள் முதன்மையானவரான திருநாவுக்கரசர் காஞ்சி நகரைப் புகழ்ந்துள்ளார். புத்தகயா, சாஞ்சி போன்ற ஏழு இந்தியப் புனிதத் தலங்களுள் காஞ்சியும் ஒன்று என சீன வரலாற்றாசிரியர் யுவான் சுவாங் குறிப்பிடுகிறார்.

தொண்டை நாட்டில் உள்ள மிகப் பழமையான நகரம் காஞ்சியாகும். தர்மபாலர், ஜோதிபாலர், சுமதி, போதிதர்மர் போன்ற சான்றோர்கள் காஞ்சியில் பிறந்து வாழ்ந்தவர்கள். இச்செய்திகள் மூலம் காஞ்சியின் கல்விச் சிறப்பை அறியலாம்.

காஞ்சி, "கோயில்களின் நகரம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இங்கு உள்ள கைலாசநாதர் கோவில் புகழ்பெற்றது. பிற்காலப் பல்லவ மன்னன் இராஜசிம்மன்

இந்த கற்கோவிலைக் கட்டினார். பல்லவர்கள் காலத்தில் எண்ணற்ற குடைவரைக் கோவில்களும் கட்டப்பட்டன. பௌத்தத் துறவியான மணிமேகலை தனது இறுதிக் காலத்தைக் காஞ்சியில் கழித்தார் என்பது இதன் சிறப்புக்கு இன்னொரு சான்று ஆகும்.

வேளாண்மைச் சமூகத்தில் நீர் மேலாண்மைக்கு முதன்மையான இடம் உண்டு. காஞ்சி நகரைச் சுற்றிலும் நுற்றுக்கணக்கான ஏரிகள் வெட்டப்பட்டு நீர் தேக்கி ஏரிகள் கால்வாய்களுடன் തഖക്കப்பட்டது; இந்த இணைக்கப்பட்டிருந்தன. இன்றும் காஞ்சிபுரம் 'ஏரிகளின் மாவட்டம்' என்று அழைக்கப்படுவதை நாம் அறிவோம். கரிகாற் சோழர்களால் கட்டப்பட்ட கல்லணை, காஞ்சிபுரத்தைச் சுற்றிலும் உள்ள ஏரிகள் மற்றும் கால்வாய்கள் மூலம் தமிழர்களின் ត្រីវ៉ மேலாண்மைத் திறனை அறிந்து கொள்கிறோம்.

ഖിത്ഥ

Kanchi

A place of learning is called school. Several schools were established in great numbers for the first time in Kancheepuram. Jains studied in Jainapalli, and Buddhists studied in Viharas.

The greatness of Kanchi as an educational centre can be understood from the fact that the Chinese traveller Hieun Tsang who studied at Nalanda University visited Kanchi 'Kadigai' to pursue his further studies.

Poet Kalidasa says, "Kanchi is the best of the towns". Tamil poet saint Thirunavukarasar praises Kanchi as "Kalviyil Karaiillatha Kanchi".

Hieun Tsang remarked that Kanchi can be counted as one among the seven sacred places like Bodh Gaya and Sanchi. Kanchi is the oldest town in Thondai Nadu. Scholars like Dharmabalar, Jothibalar, Sumathi and Bodhi Dharmar were born in Kanchi.

Kanchi is also known as the temples city. The famous temple of great architectural beauty, Kailasanathar temple, was built by later Pallava king Rajasimha at Kanchi. During the Pallava

period, a large number of cave temples were built. The Buddhist monk Manimegalai spent the last part of her life at Kanchi speaks highly of that town.

Water management played an important role in the agrarian society of those times. Hundreds of lakes were created for storing water around the town of Kanchi. These lakes were well connected with canals. During the later period, Kanchi came to be known as the district of lakes. Water management skills of the ancient Tamils can be understood from the construction of Kallanai in the Chola country and the lakes and canals in Kanchi.

பகுத்தறிவு இயக்கங்கள் – திராவிட இயக்கம், சுயமரியாதை

இயக்கம் சார்ந்த மொழிப் பெயர்ப்புகள்

பயிற்சி – 4

மறுமலர்ச்சி

மறுமலர்ச்சியானது ஒரு கருத்தியல் பண்பாட்டு நிகழ்வாகும். அது நவீனம், பகுத்தறிவு, சமூகத்தின் முற்போக்கான இயக்கம் ஆகியவற்றுடன் நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. திறனாய்வுச் சிந்தனை அதன் வேர்களில் உள்ளது. மானுடப் பகுத்தறிவுடைமையையும் சமத்துவத்தையும் மையமாகக் கொண்ட ஒரு தத்துவ மரபாக இருப்பது அதன் சிறப்பியல்பாகும். மனிதநேயமும், மனிதர்களுக்கு அவர்களின் கண்ணியத்தை மறுக்கிற அடிப்படைவாத மத நடவடிக்கைகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்குவதும், மறுமலர்ச்சியின் அகத்தூண்டுதல்களாகும். மனிதநேயம் எனும் இச்சித்தாந்தம், சமூக வாழ்வு மற்றும் அறிவு ஆகிய துறைகளோடு மொழி, இலக்கியம், **റ്റബിഡ്**, ക**ட**்டடக்கலை இன்னபிற தத்துவம், இசை, போன்ற அனைத்துத் துறைகளிலும் படைப்பாற்றலைத் தூண்டி எழுப்பியது.

தமிழ் மறுமலர்ச்சி

காலனியத்தின் பண்பாட்டு ஆதிக்கமும் மனிதநேயத்தின் எழுச்சியும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் சமூகப் – பண்பாட்டு வாழ்வில் பல மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. நவீன தமிழ்நாடும் அத்தகைய வரலாற்று மாற்றத்தை அனுபவித்தது. தமிழ் மொழி மற்றும் கலாச்சாரம் அவர்களின் அடையாள கட்டுமானத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தன. அச்சு இயந்திரத்தின் அறிமுகமும், கிராவிட மொழிகளின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட மொழியியல் ஆய்வுகளும் மற்றும் பலவும் தமிழ் மறுமலர்ச்சி செயல்பாடுகளுக்கு அடியுரமாய் விளங்கின. அச்சு இயந்திரத்தின் வருகைக்குப் பின்னர் வந்த தொடக்க ஆண்டுகளில் சமயம் சார்ந்த நூல்களை முயற்சிகளே பெருமளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நாளடைவில் வெளியிடும் மாறின. படிப்படியாக நிலைமைகள் சமயச்சார்பற்ற எனச் சொல்லத்தகுந்த நூல்களும் வெளியிடுவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

ഖിത്ഥ

Renaissance

Renaissance is an ideological and cultural phenomenon. It is closely tied to modernity, rationalism and the progressive movement of the society. Critical thinking is at its root. A new philosophical tradition centring around human rationality and equality is its characteristic. The basic inspiration of renaissance is humanism and questioning the fundamentalist religious practices that denied humans their dignity. This ideology of humanism stimulated creative energy in all spheres of social life and knowledge such as language, literature, philosophy, music, painting, architecture, etc.

Tamil Renaissance

The cultural hegemony of colonialism and the rise of humanism brought several changes in the socio-cultural life of the Indian subcontinent. Modern Tamil Nadu too experienced such a historical transition. Tamil language and culture played a significant role in their identity construction. The rationalistic thoughts and the introduction of printing press underpinned the process of Tamil renaissance. Although religious literature was taken up predominantly

for publication in the early years after the advent of printing technology, things began to change gradually. Works that can be described as secular were taken up for publishing.

பயிற்சி –5

சாதி – மகம் பெயரால் நீண்டகாலமாகப் பின்பற்றப்படும் நம்பிக்கைகள் பெரும் உதாரணமாக, நாட்டில் பல பகுதிகளில், பெண்களின் நிலை தடையாகிவிடுகிறது. கவலை தருவதாகவே உள்ளது. கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, சொத்துரிமை என பல உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட நிலையிலேயே பெண்களின் நிலை உள்ளது. இவ்வாறு நடத்தப்படுவதுதான் எங்களது பண்பாடு சொல்லத் தொடங்கினால், ഞ அகன் விளைவுகள் பெரும் அபாயத்தை விளைவிக்கக் கூடியவை. அதாவது, ஏற்றத்தாழ்வுதான் எங்களது பண்பாடு என்று சொன்னால், அல்லது பாகுபாடுதான் எங்கள் பண்பாடு என்றால் அது சமத்துவத்திற்கான நமது பயணம்.

பொருளாதார சமத்துவம்

ஒரு சமூகத்தில் தனி நபர்களிடம் நிலவும் சொத்து மதிப்பு, வருமானம் குறித்த ஏற்றத்தாழ்வுகளை வைத்து, அந்த சமூகத்தில் பொருளாதார சமத்துவம் இருக்கிறதா என்பதை ஓரளவிற்கு நம்மால் அறுதியிட்டுக் கூறமுடியும். அல்லது பணம் படைத்தவர்களுக்கும் ஏழைமக்களுக்கும் இடையில் இருக்கும் இடைவெளி அந்த சமூகத்தின் பொருளாதார நிலையினை நமக்குத் தெளிவுபடுத்தும். நாட்டில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்வோரின் எண்ணிக்கையினை வைத்து சில தீர்மானமான முடிவுகளுக்கு நம்மால் வரமுடியும் – இது பரவலாக பின்பற்றக்கூடிய வழிமுறை.

ஆனால், சில பாகுபாடுகள் பண்பாட்டு நீதியாக நியாயப்படுத்தப்படும் போதுதான், பிரச்சினை பெரிதாகிறது. இத்தகைய பின்னடைவுகளை மக்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துவதில் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப சீர்திருத்தவாதிகள் ஈடுபட்டனர்.

"ഥതിടതത மனிதனாகக் கருதமுடியாமல், அவரது சாதியை மட்டுமே வைத்து எடைபோட முயலும் சிந்தனை காட்டுமிராண்டித்தனமானது" என்று வலியுறுத்திய தந்தை பெரியார், பண்பாடு, கலாச்சாரம், நாகரீகம் என்ற பெயரில் சமத்துவத்தை மறுக்கும் அத்தனை அம்சங்களையும் கடுமையாக நிராகரித்தார். பெண்களை அடிமைப்படுத்த நாம் உருவாக்கி வைத்திருக்கும் அத்தனை ድየወ அமைப்புகளையும் வன்மையாகக் கண்டிக்கும் பெரியார், சாதி, மத, பாலின பேதமற்ற சமூகமே உயரிய சமூகம் என்று அறிவித்தார். மொழி மேல் வெறியும், தங்களது பண்பாடு மேல் தீவிர பற்றும் கொண்டுள்ள நபர்களால் நவீன சமூகத்தை உருவாக்க முடியாது என்று திட்டவட்டமாக வாதாடினார். இவ்வாறு சமத்துவதின் பல்வேறு பரிமாணங்களை நமக்கு பலரும் முன்வைத்துள்ளனர்.

ഖിത്ഥ

Economic equality can be identified by individual's income and the value of property, he possess in a society. Otherwise, the gap between rich people community and poor may indicate the status of economic equality. Further, by calculating number of people under poverty line, we may draw strong inferences and resolutions. This kind of identification is widespread among all the nations. But certain discriminations on the basis of culture and historical cum habitual practices, may create precarious issues in the concerned society. Radical reformers during different phases of history, has made wide awareness about these untoward and unethical happenings to the people.

"Humans respected on the basis of caste which he belongs to, is barbarian and antihuman thinking", exclaimed E.V.Ramaswamy alias Periyar in Tamilnadu. He out- rightly condemned the cultural practices, habitual follow-ups and other so called values which

refutes equality in all its aspects. Periyar also was against "Patriarchal Chauvinism" which subjugated women all along the history.

பயிற்சி – 6

மறைமலை அடிகள்

மறைமலை அடிகள் தமிழ் மொழியியல் தூய்மைவாதத்தின் தந்தை என்றும் தனித்தமிழ் இயக்கத்தை (தூய தமிழ் இயக்கம்) உருவாக்கியவர் எனவும் கருதப்படுகின்றார். சங்க இலக்கிய நூல்களான பட்டினப்பாலை, முல்லைப்பாட்டு ஆகியவற்றிற்கு விளக்கவுரை எழுதியுள்ளார். அவர் இளைஞராக இருந்த போது சித்தாந்த

தீபிகா எனும் பத்திரிகையில் பணிபுரிந்தார். பின்னர் சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராகப் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். பிராமணர் அல்லாதோர் இயக்கத்தின் மீது பற்றுக்கொண்டார். அவருடைய ஆசிரியர்களான பி. சுந்தரனார், சோமசுந்தர நாயகர் ஆகிய இருவரும் அவருடைய வாழ்க்கையில் முக்கியச் செல்வாக்கு செலுத்தியோராவர்.

தனித்தமிழ் இயக்கம்

தூய தமிழ் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதையும் சமஸ்கிருதத்தின் செல்வாக்கு தமிழ் மொழியிலிருந்து அகற்றப்படுவதையும் மறைமலை அடிகள் ஊக்குவித்தார். இவ்வியக்கம் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மீது குறிப்பாக தமிழ் மொழி, இலக்கியம் ஆகியவை மீது பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. தமிழ் மொழியின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தும் வேற்று மொழி வார்த்தைகளை அடையாளங்கண்டு அவற்றை அகற்றுகின்ற செயல்பாடு பத்தொண்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே தொடங்கப்பட்டிருந்தாலும் தனித் தமிழ் இயக்கம் தொடங்கியது 1916 எனப் பொதுவாகக் கூறப்படுகிறது. ഥത്നഥത്ത அடிகளாரின் மகள்

15

நீலாம்பிகை இவ்வியக்கம் உருவாக்கப்பட்டதில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கார். வேதாச்சலம் என்ற தனது பெயரை அவர் தூய தமிழில் மறைமலை அடிகள் என மாற்றிக்கொண்டார். அவருடைய ஞானசாகரம் எனும் பத்திரிகை அறிவுக்கடல் எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. அவருடைய சமரச சன்மார்க்க சங்கம் எனும் நிறுவனம் பொது நிலைக் கழகம் என்று பெயரிடப்பட்டது. இவ்வியக்கம் தமிழ் சமுதாயத்திலிருந்த இந்தி, சமஸ்கிருதம் மற்றும் பிராமண மேலாதிக்கத்தை விமர்சித்தது. தமிழ் சொற்களுக்குள் பகுந்துவிட்ட சமஸ்கிருதச் சொற்களுக்கு பொருள்தரக்கூடிய தமிழ் சொற்களடங்கிய அகராதி இணையான രൽത്ത நீலாம்பிகை தொகுத்தார். இவ்வியக்கம் பிற்காலத்தில் தமிழ் சமூகத்திலிருந்த பிராமணிய மற்றும் சமஸ்கிருத மரபுகளை எதிர்கொண்ட சமூக இயக்கங்களுக்கு வழிவகுத்தது.

ഖിത്ഥ

Maraimalai Adigal

Maraimalai Adigal is considered the father of Tamil linguistic purism and the founder of Tani Tamil Iyakkam (Pure Tamil Movement). He wrote commentaries on the Sangam texts, Pattinappalai and Mullaipattu. As a young man, he worked in a journal, Siddhanta Deepika. Later he served as a Tamil teacher in the Madras Christian College for many years. He was inclined towards non-Brahmin movement. His teachers such as P. Sundaram Pillai and SomasundaraNayagar were key influences in his life.

Pure Tamil Movement (Tani Tamil Iyakkam)

Maraimalai Adigal promoted the use of pure Tamil words and removal of the Sanskrit influences from Tamil language. The movement made a great impact on Tamil culture especially in language and literature. The beginnings of the movement are usually dated to 1916 even though the process of identifying influence of foreign words in Tamil and eliminating them can be dated much earlier to the late nineteenth century. His daughter, Neelambikai, played an important role in its foundation. He changed his own name,

Vedachalam and took on the pure Tamil name of Maraimalai Adigal. His journal Jnanasagaram was renamed Arivukkadal and his institution, SamarasaSanmarga Sangam, was re-christened as PotuNilaikKalakam. The movement was critical of Hindi, Sanskrit and the Brahminical hegemony in Tamil society. Neelambikai compiled a dictionary that provided pure Tamil equivalents to Sanskrit words that had crept into Tamil vocabulary. This movement paved the way for later social movements that countered Brahminical and the Sanskrit tradition in Tamil society.

பயிற்சி – 7

திராவிட இயக்கத்தின் எழுச்சி

இந்தியாவில் பிராமணர்கள் தங்களது பிறப்பின் அடிப்படையில் சிறந்த சமூக அந்தஸ்தை அனுபவித்தனர் மேலும் மிகப்பெரும் சமூக முன்னுரிமைகளையும் பெற்றிருந்தனர். சென்னை மாகாணத்தில் சமூகத்தின் அனைத்துத் துறைகளிலும் குறிப்பாக அரசியல், கல்வி மற்றும் அரசாங்க வேலைவாய்ப்புகளிலும் அவர்களே ஆதிக்கம் செலுத்தினர். 1911ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி சென்னை மாகாண மக்கள் தொகையில் பிராமணர்களின் எண்ணிக்கை 3 விழுக்காட்டிற்கு சற்றே அதிகமாயும் பிராமணரல்லாதோரின் எண்ணிக்கை 90 விழுக்காடெனவும் காட்டியது. மேலும் 1901 முதல் 1911 ചത്വന്ദിരുന്ത பத்தாண்டுகளில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பு முடித்த பிராமணர் எண்ணிக்கை 4074 ஆகவும் அதே பிராமணமரல்லாதோரின் எண்ணிகை 1035 ஆகவும் இருந்தது. அன்று எவ்வாறு மக்கள் தொகை வகைப்படுத்தப்பட்டிருந்ததோ அதனடிப்படையில் ஏனைய குழுக்களைச் சார்ந்த 306 இந்தியக் ஐரோப்பிய கிறித்தவர்களையும் 69 முகமதியர்களையும் 225 மற்றும் யூ ரேசியர்களையும் உள்ளடக்கியிருந்தது.

இத்தகைய சூழலில் திராவிட இயக்கம் பிராமண மேலாதிக்கத்திற்கு எதிராகப் பிராமணர் அல்லாதவர்களைப் பாதுகாக்கும் இயக்கமாக உதயமானது. 1909இல்

பாமணர் மாணவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக மதராஸ் அல்லாத பிராமணரல்லாதோர் சங்கம் என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. 1912இல் டாக்டர் சி. நடேசனார் எனும் மருத்துவர் மதராஸ் ஐக்கிய கழகம் எனும் அமைப்பை உருவாக்கினார் இது பின்னாளில் மதராஸ் திராவிடர் சங்கம் என்று மாறியபின் திராவிடர்களின் மேம்பாட்டிற்கான உதவிகளைச் செய்தது. பிராமணர் அல்லாத பட்டதாரிகளுக்கு உதவுவது அவர்களைக் கற்கவைப்பது ஆகியவற்றோடு அவர்களது குறைபாடுகள் குறித்து விவாதிக்க முறையான கூட்டங்களையும் இதே சமயத்தில் நடேசனார் தங்கும் விடுதி வசதியில்லாததால் நடத்தியது. பிராமணரல்லாத மாணவர்களின் கல்வி பாதிக்கப்பட்டதால் அதைச் சரிசெய்யும் வகையில் திருவல்லிக்கேணியில் (சென்னை) ஜுலை 1916இல் திராவிடர் இல்லம் என்ற பெயரில் ஒரு தங்கும் விடுதியை நிறுவினார். மேலும் பிராமணர் அல்லாத மாணவர்களின் இவ்வில்லம் இலக்கிய நலன் கருதி அமைப்பையம் **Q(**Ҧ கொண்டிருந்தது.

പിയെ

Rise of the Dravidian Movement

In India, Brahmins enjoyed a high social status, based on their birth, and held great social privileges. In Madras Presidency, Brahmins dominated all the fields of society, especially politics, education and job opportunities in the government. The 1911 census showed that Brahmins were slightly over 3 per cent of Madras Presidency's population, and non-Brahmins 90 per cent. Yet in the ten years from 1901 to 1911 Madras University turned out 4,074 Brahmin graduates compared with only 1,035 non-Brahmin graduates. Numbers for other groups, based on how the population came to be classified then, included Indian Christian306, Mohammedan69 and European and Eurasian 225.

In this context, the Dravidian movement emerged as a defence of the non-Brahmin castes against the Brahmin dominance. An organization called The Madras Non-Brahmin Association was founded in 1909 to help the non-Brahmin students. In 1912 C. Natesan

Mudaliar, a medical doctor, founded the Madras United League, later renamed as Madras Dravidar Sangam to support Dravidian uplift. The organization focused on educating and supporting non-Brahmin graduates and conducting regular meetings to share their grievances. Meanwhile, Natesan founded a hostel, the Dravidian Home, at Triplicane (Madras) in July 1916 to address the lack of hostels for the non-Brahmin students which hindered their educational development. In addition, the home had a literary society for the benefit of non-Brahmin students.

பயிற்சி – 8

தென்னிந்திய நல உரிமைச்சங்கம் (நீதிக்கட்சி)

நிலையில் ஆங்கில முதல் உலகப்போர் நடந்து கொண்டிருந்த அரசாங்கம் போருக்குப் பின்னர் இந்தியாவில் பிரதிநிதித்துவ அமைப்புகளை அறிமுகம் செய்வது குறித்து பரிசீலனை செய்து கொண்டிருந்தது. அப்படிப்பட்ட அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் பிராமணர்களின் அரசியல் அதிகாரத்தை மேலும் வலுவடையச் செய்யும் என அஞ்சிய கல்வி கற்ற பிராமணர் அல்லாதவர்கள் தங்களை அரசியல் நடேசனார், சர் பிட்டி தியாகராயர், டி.எம். நாயர் மற்றும் அலமேலுமங்கை தாயாரம்மாள் உட்பட 30 முக்கிய பிராமணர் அல்லாத தலைவர்கள் தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கத்தை (South Indian Liberal Federation) உருவாக்க ஒருங்கிணைந்தனர். இதே சமயம் 1916 டிசம்பரில், விக்டோரியா பொது அரங்கில் நடைபெற்ற கூட்டமொன்றில் பிராமணரல்லாதோர் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. இவ்வறிக்கை பிராமணரல்லாத சமூகங்களின் கருத்துக்களைத் தெளிவுபடக்கூறியது. மேலும் சென்னை மாகாணத்தின் பிராமணரல்லாதோர்களின் பொதுவான நிலையை அளவீடு செய்தது.

இவ்வமைப்பு தொடங்கி வெளியிட்ட மூன்று செய்தித்தாள்களாவன; கட்சியின் கொள்கைகளைப் பரப்புரை செய்வதற்காகத் தமிழில் திராவிடன், ஆங்கிலத்தில் ஜஸ்டிஸ், தெலுங்கில் ஆந்திர பிரகாசிகா ஆகிய பத்திரிகைகளை வெளியிட்டது.

மாகாண அரசுகளில் இரட்டையாட்சி முறையை அறிமுகம் செய்த பின்னர் மாண்டேகு செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தங்களின் அடிப்படையில் 1920இல் முதல் தேர்தல் நடைபெற்றது. நீதிக்கட்சி தேர்தலில் வெற்றிபெற்று இந்தியாவின் முதல் அமைச்சரவையை சென்னையில் அமைத்தது. A. சுப்பராயலு சென்னை மாகாணத்தின் முதலமைச்சரானார். மேலும் நீதிக்கட்சி 1920–1923 மற்றும் 1923– 1926 ஆகிய ஆண்டுகளில் அரசமைத்தது. காங்கிரஸ் கட்சி சட்டமன்றத்தைப் புறக்கணித்த சூழலில் நீதிக்கட்சி 1937இல் தேர்தல் நடைபெறும் வரை ஆட்சி தொடர்ந்து நீடித்தது. 1937 தேர்தல்களில், முதன்முதலாகப் பங்கேற்ற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் நீதிக்கட்சியை படுதோல்வி அடையச் செய்தது.

திட்டங்களும் செயல்பாடுகளும்

நீதிக்கட்சியே நாட்டில் பிராமணர் அல்லாதவர்களின் மூலாதாரமாய் விளங்கிற்று. நீதிக்கட்சி அரசாங்கம் மக்கள் தொகையில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்தி அரசியல் தளத்தில் அவர்களுக்கென இடத்தை உருவாக்கியது. தமிழ்நாட்டினுடைய சமூகநீதி மரபுத்தொடர்ச்சியானது தனது இருப்புக்கு, நீதிக்கட்சி உருவாகி வளர்ந்து ஆட்சியிலிருந்த ஆண்டுகளுக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

சாதி மறுப்புத் திருமணங்களைக் கட்டுப்படுத்திய சட்டச் சிக்கல்களை நீதிக் கட்சியினர் அகற்றியதோடு பொதுக் கிணறுகளையும் நீர் நிலைகளையும் ஒடுக்கப்பட்ட பிரிவு மக்கள் பயன்படுத்துவதை தடுத்த தடைகளைத் தகர்த்தனர். ஒடுக்கப்பட்ட பிரிவு குழந்தைகள் பொதுப்பள்ளிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட

வேண்டுமென நீதிக்கட்சியின் அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. இச்சமூகக் குழுக்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கென 1923இல் தங்கும் விடுதிகள் உருவாக்கப்பட்டன. நீதிக்கட்சியின் கீழிருந்த சட்டமன்றம்தான் முதன் முதலாக தேர்தல் அரசியலில் பெண்கள் பங்கேற்பதை 1921இல் அங்கீகரித்தது. இத்தீர்மானம் பெண்களுக்கென இடத்தை ஏற்படுத்தியதால் 1926இல் முத்துலட்சுமி அம்மையார் இந்தியாவின் முதல் பெண் சட்டமன்ற உறுப்பினராக முடிந்தது.

பல்வேறு சமூகங்களுக்கான இட ஒதுக்கீட்டை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக நீதிக்கட்சி வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பான சட்டங்களை இயற்றும் பணிகளை மேற்கொண்டது. சமூக நீதியை நிலைநாட்டுவதின் ஒரு பகுதியாக பல்வேறு சாதிகளையும் சமூகங்களையும் சார்ந்தவர்களுக்கு அரசுப் பணிகளில் சேர்வதற்கு சமமான வாய்ப்புகளை உறுதி செய்யும் பொருட்டு இரண்டு வகுப்புவாரி அரசாணைகள் (1921 செப்டம்பர் 16 மற்றும் 1922 ஆகஸ்ட் 15) இயற்றப்பட்டன. நிர்வாக அதிகாரங்களை அனைத்து சமூகத்தினரும் பங்கிட்டுக் கொள்வதை ஊக்குவிக்கும் வண்ணம், அரசு அதிகாரிகளைத் தேர்வு செய்ய 1924இல் பணியாளர் தேர்வு வாரியத்தை நீதிக்கட்சி அமைத்தது. இம்முறையைப் பின்பற்றி பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசு 1929இல் பொதுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தை உருவாக்கியது.

இவைகள் தவிர சமய நிறுவனங்களை சீர்திருத்துவதிலும் நீதிக்கட்சி கவனம் செலுத்தியது. தமிழ்நாடு பெரும் எண்ணிக்கையிலான கோவில்களைக் கொண்டுள்ளது, அவை பெரும் செல்வவளத்தைப் பெற்றிருந்தன. பொதுவாக இச்சொத்துக்கள் அனைத்தும் சமூகத்தின் உயர்சாதியினரின் முற்றுரிமையில் சுரண்டப்பட்டன. மேலும் இது பொதுச்சொத்துக்கள் தவறாக நிர்வகிக்கப்படுவதற்கு வழி கோலியது. நீதிக்கட்சி 1926இல் இந்து சமய அறநிலையச் சட்டத்தை இயற்றியது. அதன்படி எந்தவொரு தனிநபரும், சாதிவேறுபாடின்றி கோவில்களின்

நிர்வாகக் குழுக்களில் உறுப்பினராகவும் கோவிலின் சொத்துக்களை நிர்வகிக்கவும் வழிவகை செய்யப்பட்டது.

പിത്ഥ

South Indian Liberal Federation (Justice Party)

As World War I was in progress the British government was considering the introduction of representative institutions for Indians after the War. Fearing that such political reforms would further strengthen the political power of Brahmins, educated non-Brahmins decided to organize themselves politically. On 20 November 1916 around 30 prominent non-Brahmin leaders including Dr. Natesa Mudaliyar, Sir Pitti Theyagarayar, T.M. Nair and Alamelu Mangai Thayarammal came together to form the South Indian Liberation Federation (SILF). In the meantime, at a meeting held in the Victoria Public Hall the Non-Brahmin communities and surveyed the general condition of the non-Brahmins in Madras Presidency.

The association started publishing three newspapers: Dravidianin Tamil, Justice in English and purchased the Andhra Prakasika in Telugu, to propagate the ideals of the Party.

The first election, under the Montagu-Chelmsford Reforms, was held in 1920 after the introduction of the Dyarchy form of government in the provinces. The Justice Party won the election and formed the first-ever Indian cabinet in Madras. A. Subburayalu became the Chief Minister of the Madras Presidency and the party formed the government during1920–1923 and 1923–1926. In the context of Congress Party boycotting the legislature, the Justice Party continued to remain in office till 1937 elections were held under the Government of India Act, 1935. In the 1937elections the Indian National Congress contested the Assembly elections for the first time and trounced the Justice Party.

Programme and its activities

The Justice Party is the fountainhead of the non-Brahmin movement in the country. The Justice Party government widened education and employment opportunities for the

majority of the population and created space for them in the political sphere. Tamil Nadu's legacy of social justice owes its existence to the formative years of Justice Party in power.

The Justicites removed the legal hindrances restricting inter-caste marriages and broke the barriers that prevented Adi Dravidars from the use of public wells and tanks. The Justice Party government ordered that public schools accommodate the children of the Adi Dravidars. Hostels were established for the students belonging to this social group in 1923. In the meantime, the Madras legislature under the Justice Party government was the first to approve participation of women in the electoral politics in 1921. This resolution created space for woman and thus facilitated Muthulakshmi Reddi to become the first woman legislator in India in 1926.

The Justice Party worked towards legislating provisions for communal representation – reservations for various communities. Two Communal Government Orders (16 September 1921 and 15 August 1922) were passed to ensure equitable distribution in appointments among various castes and communities as a part of achieving social justice. The Justice Party rule established the Staff Selection Board in 1924 for the selection of government officials and encouraged all the communities to share the administrative powers. In 1929, the Government of British India adopted the pattern and established the Public Service Commission.

The Justice Party further concentrated on reforms in the religious institutions. Tamil Nadu has a large number of temples and these commanded huge resources. In general, the resources were monopolized and exploited by the dominant caste in the society and led to mismanagement of public resources. The Justice Party introduced the Hindu Religious Endowment (HRE) Act in 1926 and enabled any individual, irrespective of their caste affiliation, to become member of the temple committee and govern the resources of the religious institutions.

பயிற்சி – 9

சுயமரியாதை இயக்கம்

சுயமரியாதை இயக்கம் அன்று நிலவிய சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார உறவுகளில் இருந்த சீர்கேடுகளை விமர்சனம் செய்ததோடு தமிழ்நாட்டில் பிராமணர் அல்லாதவர்களின் மேம்பாட்டிற்கான ஒரு திட்டத்தையும் அறிமுகம் செய்தது.

சமூகத்தின் மக்கள் பிரிவினரின் மீது கொண்ட <u>ஒது</u>க்கப்பட்ட அக்கறை இவ்வியக்கம் பிராமணர்களையும் அவர்களின் பண்பாட்டு மேலாதிக்கத்தையும் விமர்சனம் செய்தது. சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் இல்லாத சாதிகளற்ற பிறப்பின் அடிப்படையிலான பாகுபாடற்ற ஒரு சமூகத்தை இவ்வியக்கம் ஆதரித்தது. சுயமரியாதையும் அனைத்து மனிதர்களின் பிறப்புரிமை பகுத்தறிவும் எனப் பிரகடனம் செய்த இவ்வியக்கம் சுயாட்சியைக் காட்டிலும் இவை முக்கியமானவை பிடித்தது. பெண்களின் தாழ்வான கருத்தை உயர்த்திப் நிலைக்கு எனும் எழுத்தறிவின்மையே காரணம் என அறிவித்த அவ்வியக்கம் அனைவருக்கும் கட்டாயத் தொடக்கக் கல்வியை வழங்கும் பணிகளை மேற்கொண்டது. பெண்களை அதிகாரம் உள்ளவர்களாக மாற்றுவதற்கு இயக்கம் நடத்திய சுயமரியாதை சமூகத்தில் கேள்விகளுக்கு இயக்கத்தினர் நிலவிய மூடநம்பிக்கைகளைக் உட்படுத்தினர்.

இவ்வியக்கம் பெண் விடுதலை கோருதல், மூடநம்பிக்கைகளை நீக்குதல் மற்றும் பகுத்தறிவை வலியுறுத்துதல் போன்ற கோரிக்கைகளை கோரியது. மேலும் இவ்வியக்கம் சீர்திருத்தத் திருமணம் அல்லது சுயமரியாதைத் திருமணங்களை ஆதரித்தது. சுயமரியாதை இயக்கச் சொற்பொழிவுகளின் மையப் பொருளாக இருந்தது 'இனம்' ஆகும். திராவிட மக்களுடைய நீண்டகால வரலாற்றின் போக்கில் திராவிட மக்கள் ஆரிய பிராமணர்களால் திட்டமிட்டு ஒடுக்கப்பட்டதாக அச்சொற்பொழிவுகளில் விவாதிக்கப்பட்டன.

சுயமரியாதை இயக்கம் பிராமணர் அல்லாத இந்துக்களின் நலன்களுக்காக மட்டுமல்லாமல் இஸ்லாமியர்களின் நலனுக்காகவும் போராடியது. இஸ்லாமின் மேன்மை மிகுந்த கோட்பாடுகளான சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றை சுயமரியாதை இயக்கம் பாராட்டியது. இந்து சமூகத்தின் ஒடுக்கப்பட்ட பிரிவுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் இஸ்லாத்தில் இணைவதன் மூலம் சமத்துவத்தையும்

24

சகோதரத்துவத்தையும் அடைகிறார்கள் என்று கருதியது. முஸ்லிம் உயர்குடியினர் முஸ்லிம்களை திராவிடர்களாகவே கருதினர். இருந்தபோதிலும் தமிழ்நாட்டு முஸ்லிம் பெண்கள் பர்தா அணிவது போன்ற சில பழக்கங்களை பெரியார் விமர்சனம் தயங்கவில்லை. செய்யத் இஸ்லாம் சமூகத்தில் சீர்திருத்த முன்முயற்சிகள் மேற்கொண்ட துருக்கியைச் சேர்ந்த கமால் முஸ்தபா பாட்சா, ஆப்கானிஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த அமானுல்லா ஆகியோரை திராவிட முஸ்லிம்கள் பின்பற்ற வேண்டுமென பெரியார் கூறினார்.

ഖിത്ഥ

Self-Respect Movement

The Self Respect movement, while critiquing the then prevailing social, political and economic relations, introduced a programme of non-Brahmin uplift in Tamil Nadu. The movement was concerned with the marginalized sections of the society and criticized Brahmanism and the cultural hegemony of the Brahmin. It advocated a casteless society devoid of rituals and differences based on birth. The movement declared rationality and self-respect as the birthright of all human beings and held these as more important than self-rule. The movement declared illiteracy as a source for women's subordination and promoted compulsory elementary education for all. It campaigned for the empowerment of women and questioned the superstitious beliefs in the society.

ATT TO

The movement demanded women's emancipation, deplored superstition, and emphasized rationality. Its features included iconoclastic displays such as the public burning of Hindu scriptures and 'reform wedding' or 'self-respect marriage. Race was central to Self-Respect rhetoric, which argued that the non-Brahmin Dravidian people had been systematically subjugated by Aryan-Brahmins over the course of their long history.

The Self-Respect Movement championed not only the causes of the non-brahmin Hindus, but also that of the Muslims. The Self-Respect Movement extolled the lofty principles of Islam such as equality and brotherhood. They exhorted the Muslims to admit into their fold the depressed sections of the Hindu society, in order that they might enjoy the equality and brotherhood of Islam. Muslim elite considered the Tamil Muslims as Dravidians. Yet Periyar

25

did not hesitate to attack certain customs like wearing of purdah by Muslim women. He wanted the Dravidian Muslims to follow Mustapha Kemal Pasha of Turkey and Amanullah of Afghanistan who initiated reforms in the Islamic society.

பயிற்சி – 10

பெரியார் ஈ.வெ.ரா

பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி (1879–1973) சுயமரியாதை இயக்கத்தை தோற்றுவித்தவர் ஆவார். இவர் ஈரோட்டை சேர்ந்த செல்வந்தரும் வணிகருமான வெங்கடப்பர், சின்னத்தாயம்மாள் ஆகியோரின் மகனாவார். ஓரளவு முறையான கல்வியைக் கற்றிருந்தாலும் தன் தந்தையால் ஆதரிக்கப்பட்ட அறிஞர்களுடன் விமர்சன விவாதங்களில் ஈடுபடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இளைஞராக இருந்தபோது ஒருமுறை வீட்டைவிட்டு வெளியேறிய அவர் பல <mark>மாதங்கள்</mark> வாரணாசியிலும் ஏனைய சமயம் சார்ந்த மையங்களிலும் தங்கியிருந்தார். வைதீக இந்து சமயத்துடன் ஏற்பட்ட நேரடி அனுபவங்கள் இந்து சமயத்தின் மீது அவர் கொண்டிருந்த நம்பிக்கைகளைத் தகர்த்தன. வீடு திரும்பிய அவர் சில காலம் குடும்பத் தொழிலான வணிகத்தை கவனித்து வந்தார். அவருடைய சுயநலமற்ற பொதுச் சேவைகளும், தொலைநோக்குப் பார்வையும் அவரை புகழ்பெற்ற ஆளுமை ஆக்கின. ஈரோட்டின் நகரசபைத் தலைவர் பதவி (1918–1919) உட்பட பல பதவிகளையும் அவர் வகித்தார்.

1917 க்குப் பின்னர் பிராமணரல்லாத நீதிக் கட்சியின் எழுச்சிக்குப் பின்னர் சி. ராஜாஜியின் முன் முயற்சியினால் பெரியார் மற்றும் பி. வரதராஜுலு போன்ற பிராமணரல்லாத தலைவர்களும் காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்க்கப்பட்டனர். ஒத்துழையாமை இயக்கத்திற்கு (1920–1922) ஆதரவாகத் தான் வகித்துவந்த அனைத்து அரசுப் பொறுப்புகளையும் அவர் ராஜினாமா செய்தார். லாபம் தரும் தனது வணிகத்தைக் கைவிட்டு செயலார்வமிக்க காங்கிரஸ் உறுப்பினர் ஆனார். காதிக்கு

துணைநின்ற அவர் தமிழகத்தின் வீதிகளிலே கதர் விற்பனை செய்தார். மது விலக்கு இயக்கத்திற்கு ஆதரவாகத் தனது தோப்பிலிருந்த 500 தென்னை மரங்களை வெட்டினார். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் செயலராகவும் தலைவராகவும் பொறுப்பு வகித்தார்.

காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவராக பெரியார் பதவி வகித்தபோது தமிழ்நாடு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கோவில் நுழைவு உரிமை குறித்த தீர்மானம் ஒன்றை முன்மொழிந்தார். சாதி தர்மம் என்ற பெயரில் ஒடுக்கப்பட்ட பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் கோவிலுக்குள்ளும் அதைச் சுற்றியுள்ள வீதிகளிளும் நுழைவது மறுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்படிப்பட்ட நடைமுறையினை வைக்கம் (திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் ஒரு சுதேசி அரசு, தற்போதைய கேரள மாநிலத்திலுள்ள ஒரு நகரம்) மக்கள் எதிர்த்தனர். எதிர்ப்பின் தொடக்கக் கட்டங்களில் மதுரையைச் சேர்ந்த ஜார்ஜ் ஜோசப் பெரும்பங்கு வகித்தார். உள்ளூர் தலைவர்கள் கைது பெரியார் இயக்கத்திற்கு செய்யப்பட்ட பின்னர் இந்த தலைமையேற்றதால் சிறையிலடைக்கப்பட்டார். மக்கள் அவரை வைக்கம் வீரர் எனப் பாராட்டினர். இதே சமயத்தில் சேரன்மாதேவி குருகுலப் பள்ளியில், உணவு உண்ணும் அறையில் சாதி அடிப்படையிலான பாகுபாடு நிலவுவதைக் கேள்வியுற்று மனவருத்தமடைந்தார். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் நிதியுதவியில் இக்குருகுலம் ഖ.ഖേ. சுப்பிரமணியம் எனும் காங்கிரஸ் தலைவரால் நடத்தப் பெற்றது. இதனைப் பெரியார் கண்டித்து எதிர்த்த பின்னரும், குருகுலத்தில் நடைபெறும் சாதிப்பாகுபாட்டை காங்கிரஸ் தொடர்ந்து ஆதரித்ததால் மனமுடைந்தார்.

சட்டசபை போன்ற பிரதிநித்துவ அமைப்புகளில் பிராமணர் அல்லாதவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதில் பெரியார் முனைப்புடன் இருந்தார். இது தொடர்பான ஒரு தீர்மானத்தை 1925இல் காஞ்சிபுரத்தில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் குழுவின் வருடாந்திர மாநாட்டில் நிறைவேற்ற முயற்சி

செய்து தோல்வியடைந்தார். இது போன்ற பிரச்சனைகளால் 1925இல் காங்கிரசை விட்டு வெளியேறினார். அந்த ஏமாற்றத்தைத் தொடர்ந்து, பெரியார் 1925இல் சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் தொடங்கினார்.

பகுத்தறிவுக் கருத்துகளை மக்களிடையே பரப்புவதில் மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களின் முக்கியத்துவத்தைப் பெரியார் புரிந்து கொண்டார். குடி அரசு (1925), ரிவோல்ட் (1928), புரட்சி (1933), பகுத்தறிவு (1934), விடுதலை (1935) போன்ற பல செய்தித்தாள்களையும் இதழ்களையும் பெரியார் தொடங்கினார். சுயமரியாதை இயக்கத்தின் அதிகாரபூர்வ செய்தித்தாள் குடி அரசு ஆகும். பிராமணரல்லாதோர், பெண்கள், சமயத்தில் சிறுபான்மையினர் ஆகியோரின் எண்ணங்களை அது வெளிக்கொணர்ந்தது. ஒவ்வொரு இதழிலும் சமூகம் பிரச்சனைகள் தொடர்பான தனது கருத்துகளைப் பெரியார் வழக்கமான கட்டுரையாக எழுதினார். அவ்வப்போது சித்திரபுத்திரன் எனும் புனைப் பெயரில் கட்டுரைகளை எழுதினார்.

ഖിത്ഥ

Periyar E.V.R.

Periyar E.V. Ramasamy (1879–1973) was the founder of the Self-Respect Movement. Born to a wealthy businessman in Erode, Venkatappa Naicker and Chinna Thayammal. Though possessing little formal education, he engaged in critical discussions with scholars, who used to be patronized by his devout father. As a young man, he once ran away from home and spent many months in Varanasi and other religious centres. The firsthand experience of orthodox Hindu religion led to his disillusionment with religion. On his return, he took care of his family business for some years. His selfless public service and forthrightness made him a popular personality. He held different official positions of the town that included the Chairman of Erode Municipal Council (1917–1920).

In the context of the rise of the non-Brahmin Justice party after 1917, the Congress inducted non-Brahmin leaders such as Periyar and P. Varadharajulu Naidu, at the initiative of C. Rajagopalachari. Periyar resigned all the government positions to support the Non-

Cooperation Movement (1920–1922). He gave up his profitable business and became the active member of the Congress. He promoted khadi (indigenous cotton clothes) and sold it on the streets of Tamil Nadu. He cut down 500 coconut trees in his farm to support the campaign for prohibition. He held the positions of President and Secretary of the Tamil Nadu Congress Committee.

Periyar as president of the Tamil Nadu Congress Committee proposed a resolution regarding the rights of "Untouchables" to temple entry. In the name of "caste dharma" the "lower caste" people were denied access to the temples and the streets surrounding the temple. In Vaikom (a town in the then Princely State of Travancore and in present day Kerala), people protested against this practice. After the local leaders were arrested Periyar led the Temple Entry Movement and was imprisoned. People hailed him VaikomVirar (Hero of Vaikom). In the meantime, he was disturbed by the caste-based discrimination in the dining hall of at the Cheranmadevi Gurukulam (school), which was run by V.V.S. Aiyar (a Congress leader) with the financial support of the Tamil Nadu Congress Committee. Periyar was disappointed when despite his objections and protests against this discrimination the Congress continued to support the iniquitous practice in the Gurukulam.

Periyar was keen on the introduction of reservation in representative bodies such as the legislative council for non-Brahmins. He wanted to pass the resolution in the annual conference of the Tamil Nadu Congress Committee in 1925 at its Kanchipuram session but in vain. The Congress's inability in addressing these concerns made him quit the Congress in 1925. Following his disillusionment with the Indian National Congress, Periyar started the Self-Respect movement in 1925, with the determination that there ought to be 'no god; no religion; no Gandhi; no Congress; and no Brahmins'.

Periyar understood the relevance of mass communication in spreading rationalist thought. He started a number of newspapers and journals such as Kudi Arasu (Democracy) (1925), Revolt (1928), Puratchi (Revolution) (1933), Paguththarivu (Rationalism) (1935) and Viduthalai (Liberation) (1936). Kudi Arasu was as the official newspaper of the Self-Respect Movement. It brought out the multiple voices and ideas of Non-Brahmins, women and religious minorities. Usually, Periyar wrote a column and expressed his opinion on social issues in each of its issues. He frequently wrote columns under the pseudonym of Chitraputtiran.

TNPSC Group - I Mains Exam Study Material

பயிற்சி –11

பெரியாரின் இந்தி எதிர்ப்பு நிலைப்பாடு

தென்னிந்தியாவிலுள்ள சாதிமுறையானது வடஇந்தியப் பிராமணர்களின் வருகையோடு தொடர்புடையது என பெரியார் வலியுறுத்தினார். பண்டையத் தமிழ்ச் சமூகம் கிணைகளை (நிலப்பகுதிகள்) கொண்ட வேறுவகைப்பட்ட அடுக்கமைவைக் கொண்டிருந்தாக அவர் கூறினார். அம்முறை சுற்றுச்சூழல், வாழ்வாதாரத்திற்கான வழிகள், மக்கள் மேற்கொண்ட கொழில் இந்திய தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது என்றும் கூறினார். ஆகியவற்றால் ഖட எதிர்ப்பானது பெரியாரை இந்தி எதிர்ப்பு நிலைபாட்டை மேற்கொள்ள வைத்தது.

சமயம் குறித்து பெரியார்

நீதியும் வழங்கப்பட வேண்டுமாயின் சமயம் முன்னேற்றமும் ஒழிக்கப்பட வேண்டியதன் தேவையைப் பெரியாரின் அனுபவங்கள் அவருக்குக் கற்றுக் கொடுத்தன. ஏற்கனவே நிறுவப்பட்டிருந்த நடைமுறைகளான, நம்பிக்கை பண்பாடு, மரபு போன்றவற்றை கட்டுடைப்பதற்குப் பெரியார் நாத்திகவாதத்தை (கடவுள் மறுப்பு) முன் வைத்தார். சமயத்தின் இடத்தில் பகுத்தறிவு வைக்கப்பட வேண்டுமென்றார். ''சமயம் என்றால் நீங்கள் மூட நம்பிக்கைகளை ថ្នាហំ៣ឆ្រំ கொள்கிறீர்கள் என்று பொருள்" என உறுதிபடக் கூறினார். பெரியார் தன் வாழ்நாள் முழுவதையும் தான் நிறுவிய சிந்தனையாளர்கள் அல்லது பகுத்தறிவாளர்கள் அமைப்புகள் மூலமாக மூடநம்பிக்கைகளுக்கு எதிராகப் பரப்புரை செய்வதில் செலவழித்தார். கோவில்களில் நிலவிய பரம்பரை அர்ச்சகர்கள் முறையை அவர் எதிர்த்தார். சாதி அடிப்படையில் இல்லாமல், முறையான சமய அறிவைப் பெற்றுள்ள தகுதியுடைய தனி நபர்களும் அர்ச்சகர் ஆகலாம் என அவர் வாதிட்டார். பிராமண அர்ச்சகர்களையும் வேதச் சடங்குகளையும் புறக்கணிக்கும்படி அவர் மக்களை

> Manidhanaeyam Free IAS Academy TNPSC Group – I Mains Exam Study Material

ஊக்குவித்தார். சடங்குகளற்ற சாதிமறுப்பு, சுயமரியாதை திருமணங்களைப் பரிந்துரைத்தார்.

പിതല

Periyar's Anti-Hindi Stance

Periyar emphasised that the caste system in south India is linked with the arrival of Brahmins from the North. Ancient Tamil society, he said, had a different stratification based on tinais (regions), determined by natural surroundings and the means of livelihood or occupation of the people. Anti-north Indian campaigns had made Periyar to take and anti-Hindi stand. 'I oppose Hindi as a foreign language. It introduces foreign ideas. It makes us slaves', stated Peiryar in 1948, when the then Education Minister, Avinashinlingam, wanted to re-introduce Hindi as a compulsory subject in schools.

Periyar on Religion

Periyar's experiences taught him that it was necessary to eradicate religion in order to impart progress and justice. Periyar advocated atheism as a mode of critique to deconstruct the established practices of faith, culture and custom. Periyar wanted religion to be replaced by rationalism. 'Religion means you accept superstitious beliefs', he asserted. Periyar spent his entire life campaigning against superstitions through Thinkers or Rationalists Forums he had formed. Periyar objected to the hereditary priesthood in temples. He argued that eligible individuals, who have a proper religious knowledge, should become priests rather than being based on caste. He encouraged the people to boycott the Brahmin priests and their Vedic rituals. He advocated inter-caste and Self-Respect Marriages devoid of any such rituals.

பயிற்சி –12

பெரியார், ஒரு பெண்ணியவாதி

பெரியார் ஆணாதிக்க சமூகத்தை விமர்சித்தார். குழந்தைத் திருமணத்தையும் தேவதாசி முறையையும் கண்டனம் செய்தார். 1929 முதல் சுயமரியாதை

மாநாடுகளில், பெண்களின் மோசமான நிலை குறித்து குரல் கொடுக்கத் தொடங்கியதிலிருந்து, பெண்களுக்கு விவாகரத்து பெறுவதற்கும் சொத்தில் பங்கு பெறுவதற்கும் உரிமை உண்டு என ஆணித்தரமாக வலியுறுத்தினார். "திருமணம் செய்து கொடுப்பது" எனும் வார்த்தைகளை மறுத்த அவர் அவை பெண்களைப் பொருட்களாக நடத்துகின்றன என்றார். அவைகளுக்கு மாற்றாக திருக்குறளில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட வாழ்க்கைத் துணை என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்த வேண்டினார். பெண்ணியம் குறித்து பெரியார் எழுதிய மிக முக்கியமான நூல் பெண் ஏன் அடிமையானாள்? என்பதாகும்.

அவர்களுக்குச் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை வழங்கப்படுவது சமூகத்தில் நன்மதிப்பையும், பாதுகாப்பையும் வழங்கும் என பெரியார் நம்பினார். சொத்துக்கள், பாதுகாவலர்களாக இருத்தல், மற்றும் தத்தெடுத்தல் ஆகியவற்றில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சம உரிமை வேண்டுமென்றார். குடும்பக் கட்டுப்பாடு, கருத்தடை ஆதரித்த தாய்மை ஆகியவற்றை வலுவாக அவர் என்பது பெண்ணுக்கு பெருஞ்சுமையாக உள்ளது என்றார்.

1989இல் தமிழக அரசு, மாற்றங்களை விரும்பிய சீர்த்திருத்தவாதிகளின் கனவை வகையில் 1989ஆம் ஆண்டு வாரிசுரிமைச் நனவாக்கும் தமிழ்நாடு இந்து அறிமுகம் சீர்தி(<u>ந</u>த்தச் சட்டத்தை செய்தது. அச்சட்டம் முன்னோர்களின் உடைமையாகப் பெறுவதில் பெண்களுக்குச் சொத்துக்களை சம உரிமை உண்டென்பதை உறுதிப்படுத்தியது. முன்மாதிரியாக அமைந்த இந்தச்சட்டம் தேசிய அளவிலும் இது போன்ற சட்டங்கள் இயற்றப்படுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

ചിത്ഥ

Periyar, a Feminist

Periyar was critical of patriarchy. He condemned child-marriage and the devadasi system (institution of temple girls). Right from 1929, when the Self-respect conference began to voice its concern over the plight of women, Periyar had been emphasising on women's right to divorce and property. Periyar objected to terms like "giving in marriage". This, he said, treats woman as a thing. He wants it substituted by "valkaitunai,"(help-mate) a word for marriage taken from the Tirukkural. Peiyar's most important work on this subject is Why the Woman is Enslaved?

Periyar believed that property rights for women would provide them a social status and protection. He welcomed equal rights for males and females in property, guardianship and adoption. He was a strong champion of birth control and contraception, and said that motherhood was a burden to women.

In 1989, Government of Tamil Nadu fulfilled the dream of radical reformers by the introduction of the Hindu Succession Tamil Nadu Amendment Act of 1989, which ensured the equal rights to ancestral property for women in inheritance. This Act became a trendsetter and led to similar legislation at the national level.

பயிற்சி –13

இரட்டைமலை சீனிவாசன்

இரட்டைமலை சீனிவாசன் (1859–1945) தாத்தா எனப் பரவலாக அறியப்பட்ட இவர் 1859ஆம் ஆண்டு காஞ்சிபுரத்தில் பிறந்தார். சாதிப்படிநிலைகளில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் சமூக நீதி, சமத்துவம், சமூக உரிமைகள் ஆகியவற்றுக்காகப் போராடினார். அவருடைய தன்னலமற்ற சேவைக்காக ராவ்சாகிப் (1926), ராவ் பகதார் (1930), திவான் பகதார் (1936) ஆகிய பட்டங்களால் அவர் சிறப்புச் செய்யப்பட்டார். அவரது சுயசரிதையான ஜீவிய சரித சுருக்கம் 1939இல் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் முதன்முதலாக எழுதப்பெற்ற சுயசரிதை நூல்களில் ஒன்றாகும்.

தீண்டாமையின் கொடுமைகளை அனுபவித்த இரட்டைமலை சீனிவாசன் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைத்தார். 1893இல் ஆதிதிராவிட மகாஜன சபை எனும் அமைப்பை உருவாக்கினார். ஒடுக்கப்பட்ட

மக்களின் கூட்டமைப்பு மற்றும் சென்னை மாகாண ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பாரின் கூட்டமைப்பு ஆகிய அமைப்புகளின் தலைவராகப் பணியாற்றினார். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களோடு தொடர்புடைய கேள்விகள், பிரச்சனைகள் குறித்து இந்திய தேசியக் மற்றும் நீதிக்கட்சி தலைவர்களுடன் காங்கிரஸ் தொடர்ந்து விவாதித்தார். தென்னாப்பிரிக்காவில் காந்தியடிகளைச் சந்தித்த இரட்டைமலை சீனிவாசன் அவருடன் நெருக்கமானார். 1923இல் சென்னை மாகாண சட்டசபை நீதிக்கட்சியில் தனது உறுப்பினரான அவர் செல்வாக்கினை ஏற்படுத்தி ஒடுக்கப்பட்ட, உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட சமூகப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த மக்களின் பாதுகாக்க உறுதியான உரிமைகளையும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளச் செய்தார்.

B.R. அம்பேத்காரின் நெருக்கமானவரான அவர், லண்டனில் (1930 மற்றும் 1931) நடைபெற்ற முதல், இரண்டாம் வட்டமேஜை மாநாடுகளில் கலந்து கொண்டு சமூகத்தின் விளிம்புநிலை மக்களின் கருத்துக்களுக்காகக் குரல் கொடுத்தார். 1932இல் செய்துகொள்ளப்பட்ட பூனா ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டவர்களுள் அவரும் ஒருவர். DA DIL

ഖിത്ഥ

Rettaimalai Srinivasan

Rettaimalai Srinivasan, popularly known as Grandpa (Thatha), was born in 1860 at Kanchipuram. He fought for social justice, equality and civil rights of the marginalized in the caste order. He was honoured with such titles as Rao Sahib (1926), Rao Bahadur (1930) and Divan Bahadur (1936) for his selfless social services. His autobiography, JeeviyaSarithaSurukkam (A Brief Autobiography), published in 1939, is one of the earliest autobiographies. Rettaimalai Srinivasan who had experienced the horrors of untouchability worked for the progress of the deprived castes. He founded the Adi Dravida Mahajana Sabha in 1893 and published a newspaper, Paraiyan, to highlight the problems of the oppressed people. He served as president of the Schedule Castes' Federation and the Madras Provincial Depressed Classes' Federation. He constantly engaged in discussions with leaders of the Indian National Congress and the Justice Party on questions involving the deprived castes. Rettaimalai Srinivasan met Gandhi in South Africa and was closely associated with him. He became a member of the Madras Legislative Council in 1923 and influenced the Justice Party to take affirmative action to safeguard the interests the depressed and deprived sections of the society.

A close associate of Dr B.R. Ambedkar, he participated in the first and second Round Table Conferences held in London (1930 and 1931) and voiced the opinions of the marginalized sections of the society. He was a signatory to the Poona Pact of 1932.

பயிற்சி –14

மயிலை சின்னதம்பி ராஜா

மயிலை சின்னதம்பி ராஜா மக்களால் எம்.சி. ராஜா என அழைக்கப்பட்ட அவர் ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த தலைவர்களில் முக்கியமானவர். ஒரு ஆசிரியராகத் தனது பணியைத் தொடங்கிய அவர் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் ஆகியவற்றுக்கான பல்வேறு பாடப்புத்தகங்களை எழுதினார். தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கத்தை (நீதிக்கட்சி) உருவாக்கியவர்களில் ஒருவராவார். சென்னை மாகாணத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பிலிருந்து சட்டமேலவைக்கு தேர்தெடுக்கப்பட்ட முதல் உறுப்பினராவார் (1920–1926).

சென்னை சட்ட சபையில் நீதிக்கட்சியின் துணைத் தலைவராகச் செயல்பட்டார்.

பின்னாளில் அவர் நீதிக்கட்சியிலிருந்து விலகினார். தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் எனக் கோரிய அவர் பொது நீர்நிலைகள், பாதைகள் முதல் இடுகாடுகள் வரைப் பயன்படுத்தும் உரிமை ஒடுக்கப்பட்ட பிரவுகளைச் சேர்ந்தோருக்கும் வேண்டுமெனக் கோரி பல பொதுக் கூட்டங்களையும் மாநாடுகளையும் நடத்தினார். மேலும் ஆதிதிராவிடர், ஆதிஆந்திரர் எனும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துமாறு பரிந்துரைத்தார். 1928இல் அகில இந்திய ஒடுக்கப்பட்டோர் சங்கம் எனும் அமைப்பை உருவாக்கி அதன் தலைவராக நீண்டகாலம் பணியாற்றினார். தொடக்கத்தில் தனித் தேர்தல் தொகுதி வேண்டுமெனக் கோரிய அவர் பூனா உடன்படிக்கைக்குப் பின்னர் அந்நிலைப்பாட்டினை மாற்றிக்கொண்டு கூட்டுத்தொகுதி முறையை ஆதரித்தார்.

ഖിത്ഥ

M.C. Rajah

Mylai Chinnathambi Raja, popularly known as M.C. Rajah, was one of the prominent leaders from the "depressed class". Raja started his career as a teacher and wrote different textbooks for schools and colleges. He was one of the founding members of the South Indian Liberal Federation (Justice Party). He became the first elected Legislative Council Member (1920–26) from the depressed class in Madras province. He functioned as the Deputy Leader of Justice Party in the Madras Legislative Council.

Later, he left the Justice Party. M.C. Rajah demanded abolition of untouchability and organized a number of political meetings and conferences for the "untouchable castes" to have access to public wells and pathways to burial grounds. In addition, he advocated the terms, Adi-Dravida and Adi-Andhra for the depressed class people. In 1928, he founded All India Depressed Classes Association and was its long time leader. Raja had earlier called for separate electorate; but after the Poona Pact, he supported the idea of joint electorates. M.C. Rajah passed away in 1943.

பயிற்சி –15

தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் இயக்கங்கள்

இந்தியாவில் தொழில்கள் வளர முதல் உலகப்போர் (1914–1918) உத்வேகம் அளித்தது. போர்க்காலத்தேவைகளை நிறைவு செய்துவந்த இத்தொழிற்சாலைகள் மிக அதிக எண்ணிக்கையில் தொழிலாளர்களைப் பணியில் அமர்த்தியிருந்தன. போர் முடிவடைந்ததால் போர்காலத் தேவைகளும் குறைந்தன. எனவே, அனைத்து தொழிற்சாலைகளிலும் ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்டன. இத்துடன் ஏற்பட்ட

36
விலைவாசி ஏற்றமும் தொழிலாளர் இயக்கங்கள் தோன்றுவதற்கு உந்து சக்தியாக அமைந்தன. அணி திரட்டப்பட்டத் தொழிலாளர்களின் பலத்தை உணர்ந்திருந்த தேசியவாதிகள் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளுக்கு ஆதரவு நல்கத் தொடங்கினர். சென்னை மாகாணத்தில் பி.பி. வாடியா, ம. சிங்காரவேலர், திரு.வி. கல்யாணசுந்தரம் போன்றவர்கள் தொழிலாளர் சங்கங்களை அமைப்பதில் முன்முயற்சி மேற்கொண்டனர். 1918இல் இந்தியாவின் முதல் தொழில் சங்கமான சென்னை தொழிலாளர் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது.

அகில இந்திய தொழிலாளர் சங்கத்தின் முதல் மாநாடு 1920 அக்டோபர் 31இல் பம்பாயில் நடைபெற்றது. பல தீர்மானங்கள் குறித்து பிரதிநிதிகள் விவாதித்தனர். தொழிலாளர்களின் பிரச்சனைகளில் காவல்துறை தலையிடுவதிலிருந்து பாதுகாப்பு, வேலையில்லாதவர்களுக்கென பதிவேட்டைப் பராமரித்தல், <u>@(</u>Ђ உணவுப் பண்டங்களின் ஏற்றுமதி மீதான கட்டுப்பாடு, காயமடைந்தோர்க்கு ஈட்டுத்தொகை மற்றும் உடல்நலக் காப்பீடு ஆகியவை இவற்றில் அடங்கும். இவைகளைத் தவிர தொழில் முதலாளிகளுக்கு சட்டமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட்டிருப்பது போல தொழிலாளர்களுக்கும் அரசாங்கத்தில் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட வேண்டுமெனப் பிரதிநிதிகள் கோரினர்.

சென்னை மாகாண தொழிலாளர் இயக்க நடவடிக்கைகளில் ஒரு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர் ம. சிங்காரவேலர் (1860–1946) ஆவார். சென்னையில் பிறந்த அவர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சார்ந்த மாநிலக் கல்லூரியில் பயின்று பட்டம் பெற்றார். இளமைக் காலத்தில் பௌத்தத்தைப் பரிந்துரை செய்தார். அவர் தமிழ், ஆங்கிலம், உருது, இந்தி, ஜெர்மன், பிரெஞ்ச் மற்றும் ரஷ்யன் என பலமொழிகள் அறிந்திருந்ததோடு காரல் மார்க்ஸ், சார்லஸ் டார்வின், ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்சர், ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டின் ஆகியோரின் கருத்துக்களைத் தமிழில் வடித்தவர். 1923இல் முதல் முதலாக மே தின விழாவை ஏற்பாடு செய்தவரும் அவரே. அவர் இந்திய

பொதுவுைடமை (கம்யூனிஸ்ட்) கட்சியின் ஆரம்பகால தலைவர்களில் ஒருவராக இருந்தார். தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பிரச்சனைகளைப் வெளிப்படுத்துவதற்காக தொழிலாளன் என்ற பத்திரிக்கையை வெளியிட்டார். பெரியாரோடும் சுயமரியாதை இயக்கத்தோடும் நெருக்கமாக இருந்தார்.

പിതല

Labour Movements in Tamil Nadu

The First World War (1914–18) provided stimulus to industrial growth in India. These industries, catering to the war time needs, had employed a huge number of workers. At the end of the War there were retrenchments across the industries, as the war time requirements receded. Combined with high prices, this gave a momentum to the labour movement. The nationalists realising the value of organized labour power began to support the cause of labour. B.P. Wadia, M. Singaravelar, Thiru. Vi. Kalyanasundaram and others initiated the formation of labour unions in the Madras Presidency. In 1918, India's first organized trade union, the Madras Labour Union, was formed.

The first All India Trade Union Conference (AITUC) was held on 31 October 1920 in Bombay. The delegates discussed several resolutions. These included a demand for protection from police interference in labour disputes, the maintenance of an unemployment register, restriction on exporting foodstuffs, compensation for injuries, and health insurance. In addition, the delegates demanded that Indian workers be given some representation in the government, just as employers had representatives on legislative councils.

M. Singaravelar (1860–1946), was a pioneer in the labour movement activities in the Madras presidency. He was born in Madras and graduated from the Presidency College, University of Madras. He advocated Buddhism in his early life. He knew many languages, including Tamil, English, Urdu, Hindi, German, French and Russian and wrote about the ideas of Karl Marx, Charles Darwin, Herbert Spencer and Albert Einstein in Tamil. He organized the first ever celebration of May Day in 1923 and he was one of the early leaders of the Communist Party of India. He published a Tamil newspaper, Worker (Thozhilalan) to address the problems of the working class. He was closely associated with Periyar and the Self-Respect Movement to fight against the inequality based on caste.

பயிற்சி –16

இந்திய விடுதலைக்கு முன்பு மொழிப் போராட்டம்

பொதுவாக, மொழி என்பது அடையாளத்தின் வலிமையான குறியீடாகும், மேலும் இது ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடு மற்றும் உணர்வுகளுடன் இயைந்து நிற்பது. தமிழ்மொழி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் தனது மேன்மையை மீட்டுப் பெற்றது. மறைமலை அடிகளின் தனித்தமிழ் இயக்கம், பெரியாரின் மொழிச் சீர்திருத்தம் மற்றும் தமிழிசை இயக்கம் ஆகியவை தமிழுக்கு வலுச்சேர்த்தன. திராவிட உணர்வுக்கு இட்டுச் சென்ற தமிழ் நவீனக் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியிலும் மறுமலர்ச்சி அதன் ക്തസ வளர்ச்சியிலும் பங்களிப்பைச் <u>ഖ്യഖങ്ക്ക്രത്രം</u>ല്പ பெரும் செய்தது. ஆகம கோவில்களில் செய்யப்படும் சடங்குகள் தமிழில் செய்யப்படுவதில்லை. இசை நிகழ்ச்சிகளிலும் தமிழ் பாடல்கள் ஓரளவிலான இடத்தையே பெற்றிருந்தன. ஆபிரகாம் பண்டிதர் தமிழ் இசை வரலாற்றை முறையாகக் கற்றாய்ந்து, பழந்தமிழர் இசை முறையை மீட்டுருவாக்கம் செய்ய முயன்றார். 1912இல் தஞ்சாவூர் 'சங்கீத வித்யா மகாஜன சங்கம்' என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். அதுவே தமிழிசை இயக்கத்தின் കന്ര്രഗ്രയഥനത്തച്ച. நிகழ்வுகளில் தமிழில் பாடல்கள் இசை பாடப்படுவதற்கு இவ்வியக்கம் முக்கியத்துவம் வழங்கியது. தமிழிசையின் நிலை குறித்து விவாதிக்க 1943இல் முதல் தமிழிசை மாநாடு நடத்தப்பட்டது.

தமிழ்நாட்டில் கட்டாயமொழியாக ഖെഖ്ഖേന്വ காலப்பகுதிகளில் இந்தி தமிழ்மொழிக்கும், நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது பண்பாட்டிற்குமான அச்சுறுத்தலாகவே கருதப்பட்டது. சென்னை மாகாணத்தின் முதலமைச்சராக இருந்த ராஜாஜி இந்தி மொழியைப் பள்ளிகளில் கட்டாயப் பாடமாக அறிமுகம் செய்தார். இது சென்னை மாகாணத்தில் கடுமையான எதிர்ப்பை உருவாக்கியது. தமிழுக்கு மேலாக இந்தியை அறிமுகம் செய்வது திராவிடர்களுக்கான வேலைவாய்ப்புகளை மறுப்பதாக அமையுமென பெரியார் அறிவித்தார். இந்திமொழி அறிமுகம் செய்யப்பட்டால் தமிழ்மொழி பாதிப்புக்குள்ளாகும் என மறைமலை அடிகள் சுட்டிக் காட்டினார். இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் பிராமணியத்திற்கும் தமிழின் போராட்டத்தை மீதான சமஸ்கிருதத்தின் எதிரான கருத்தியல் போராகவே கருதினர். ஆதிக்கத்திற்கும் பிராமணியத் பரப்புவதற்கும் அதன்மூலம் சாதிப்படிநிலைகளையும், பாலின தத்துவத்தைப் சமத்துவமின்மையையும் பாதுகாப்பதற்குமான வாகனமே சமஸ்கிருதம் ഞ அவர்கள் கருதினர். போராட்டத்தின்போது பெருவாரியான மக்கள் கலந்துகொண்ட பொதுக்கூட்டங்களும், பேரணிகளும், உண்ணாவிரதங்களும் அரங்கேறின. பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் இப்போராட்டங்களில் பங்கேற்றனர்.

ഖിത്ഥ

Language Agitation before Indian Independence

2121

In general, language is considered as a dominant symbol of identity and it is associated with culture and sentiments of any society. Tamil regained its prominence in the latter half of the nineteenth and early twentieth century. Maraimalai Adigal's Pure Tamil Movement, the language reforms of Periyar and Tamil Isai Movement helped to galvanize the Tamil language. Tamil renaissance that led the Dravidian consciousness made a great intervention in the development of modern Tamil language and its art forms. Agamic temples did not permit the performance of rituals in Tamil. Tamil songs had a marginal place in musical

concerts. Abraham Pandithar systematically studied the history of Tamil music and attempted to reconstruct ancient Tamil musical system. He founded the Tanjore SangithaVidyaMahajana Sangam in 1912 and it became the kernel of the Tamil Isai Movement (Tamil Music Movement). The movement gave importance to the singing of Tamil compositions in music concerts. The first Tamil Isai Conference was held in 1943, to discuss the status of Tamil music.

The implementation of Hindi as a compulsory language in Tamil Nadu, at various points of time, was seen as a threat to Tamil language and culture. C. Rajagopalachari, the Premier of Madras Presidency, introduced Hindi as a compulsory subject schools. This created a stiff opposition in Madras province. Periyar declared that the introduction of Hindi over Tamil would deny the Dravidians of their job opportunities. Maraimalai Adigal pointed out that the Tamil language would suffer with the introduction of Hindi. They opposed the cultural homogenisation with Hindi in Tamil Nadu. The anti-Hindi campaigners considered it an ideological battle against Brahmanism and the hegemony of Sanskrit over Tamil. They saw Sanskrit as a vehicle for propagation of Brahmanical ideology, thereby preserving the caste hierarchies and gender inequalities. The agitation was marked by massive protest meetings, demonstrations, and hunger fasts. Tens of thousands of people took part in the agitation.

பயிற்சி –17

பெண்கள் இயக்கங்கள்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், சென்னை மாகாணத்தில் பெண்களை மாற்றுதல் எனும் நோக்கத்துடன் ഖരിത്ഥധ്വണ്ണഖുന്നത്തിന്റെ பல பெண்ணிய இயக்கங்கள் நிறுவப்பெற்றன. அவைகளுள் தமிழ் நாட்டில் உருவான இந்தியப் இந்தியப் அகில பெண்கள் சங்கம் பெண்கள் மாநாடு ஆகியவை முக்கியமானவையாகும். இந்தியப் பெண்கள் என்பது சங்கம் 1917இல் அன்னிபெசன்ட், டோரதி ஜினராஜதாசா, மார்கரெட் கசின்ஸ் ஆகியோர்களால் சென்னை அடையாறு பகுதியில் தொடங்கப்பெற்றது. இவ்வமைப்பு தனிநபர் சுகாதாரம், திருமணச் சட்டங்கள், வாக்குரிமை, குழந்தை வளர்ப்பு மற்றும் பொது

வாழ்வில் பெண்களின் பங்கு ஆகியவை குறித்து பல்வேறு மொழிகளில் துண்டுப்பிரசுரங்களையும் செய்தி மடல்களையும் வெளியிட்டன. இதே சமயத்தில் இந்தியப் பெண்கள் சங்கம், பெண்கல்வி குறித்த பிரச்சனைகளைக் கையாள்வதற்காக 1927இல் அகில இந்திய பெண்கள் மாநாட்டை நிறுவியது. மேலும் பெண்களின் மேம்பாட்டிற்காகப் அரசு பல கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமெனப் பரிந்துரை செய்தது.

பெண்களின் என்பது சுயமரியாதை இயக்கத்தின் முக்கிய ഖിപ്രട്ടത്ത நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். பெரியாரின் தலைமையிலான சுயமரியாதை இயக்கத்தைச் சேர்ந்தோர், பாலின சமத்துவம் மற்றும் பாலினம் குறித்த சமூகத்தின் உணர்வுகளை மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றுக்காகப் பணியாற்றினர். தங்களுடைய கொள்வதற்கான கருத்துகளைப் பங்கிட்டு **Q(**Ҧ இடத்தை பெண்களுக்கு இவ்வியக்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இவ்வியக்கத்தில் தீவிரமாகப் பணியாற்றிய பெண்கள் பலர் இருந்தனர். முத்துலட்சுமி அம்மையார், நாகம்மை, கண்ணம்மா, மூவலூர் இராமாமிர்தம், நீலாவதி, ருக்மணி அலமேலு அம்மாள், மங்கை தாயாரம்மாள், நீலாம்பிகை மற்றும் சிவகாமி சிதம்பரனார் ஆகியோர் அவர்களுள் முக்கியமானவர்கள் ஆவர்.

இறைப்பணி செய்யும் சேவகர்களாக இளம் பெண்களை கடவுளுக்கு இந்து கோவில்களுக்கு அர்ப்பணிக்கும் வழக்கம் இருந்தது அவ்வாறு அர்ப்பணிக்கப்பட்டோர் தேவதாசி என்று அறியப்பட்டனர். கடவுளுக்குச் செய்யப்படும் சேவை எனும் நோக்கில் அமைந்திருந்தாலும் நாளடைவில் இம்முறை பெரும் பெண்களைத் தவறாகப் ஒழுக்கக்கேட்டிற்கும் பயன்படுத்துவதற்கும் இட்டுச்சென்றது. இத்தேவதாசி முறையை ஒழிப்பதற்காகச் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும் என்பதற்காக நடைபெற்ற இயக்கத்தில் டாக்டர். முத்துலட்சுமி

அம்மையார் முதலிடம் வகித்தார். 'மதராஸ் (அர்பணிப்பைத் தடுத்தல்) தேவதாசி சட்டம் 1947' எனும் சட்டம் அரசால் இயற்றப்பட்டது.

പിത്ഥ

Women's Movements

There were several streams of women's movements and organizations established in the early twentieth century to address the question of women empowerment in Madras Presidency. Women's India Association (WIA) and All India Women's Conference (AIWC) are the important among them in Tamil Nadu. WIA was started in 1917 by Annie Besant, Dorothy Jinarajadasa and Margaret Cousins at Adyar, Madras. The Association published pamphlets and bulletins in different languages to detail the problems of personal hygiene, marriage laws, voting rights, child care and women's role in the public. In the meantime, WIA formed the All India Women's Conference (AIWC) in 1927 to address the problem of women's education and recommended that the government implement various policies for the uplift of women.

Women's liberation was one of the important objectives of the Self-Respect Movement. Self-respecters led by Periyar E.V.R. worked for gender equality and gender sensitization of the society. The Movement provided a space for women to share their ideas. There were several women activists in the movement. MuthulakshmiReddi, Nagammai, Kannamma, Nilavathi, MuvalurRamamirtham, RukmaniAmmal, AlarmelmangaiyathThayammal, Nilambikai, and Sivakami Chidambaranar are prominent among them.

There was a custom of dedicating young girls to the Hindu temples as a servant of God, known as devadasi. Though intended as a service to god it soon got corrupted leading to extensive immorality and abuse of the women. Muthulakshmi Reddi, the first woman doctor in India (1912) was in the forefront of the campaign pressing for a legislation to abolish this devadasi system. The Madras Devadasis (Prevention of Dedication) Act1947 was enacted by the government.

பயிற்சி –18

பிராமணர் அல்லாதோர் இயக்கம்

சென்னை மாகாணத்தில் கல்வி வேகமாக வளர்ந்தது. கல்வியறிவு பெற்ற பிராமணர் எண்ணிக்கை அதிகமானது. தீவிர அரசியல் மற்றும் சமூக அல்லாதோரின் நடவடிக்கைகள் படித்த பிராமணரல்லாதவர்களை அரசியலில் ஈடுபடவைத்தது. பிராமணர்களின் மேலாதிக்கத்தில் இருந்த அரசுப் பணிகளிலும், தேர்வு செய்யப்பட்ட அமைப்புகளின் பிரதிநிதித்துவத்திலும், அரசு வாய்ப்புகளில் நிலவும் சமநிலையற்ற தன்மையும் சாதியப் பாகுபாடும் இருப்பது குறித்து அவர்கள் பிரச்சனைகளைக் கிளப்பினர். மேலும் காங்கிரசிலும் பிராமணர்களே மிகப்பெரும் எண்ணிக்கையில் LID QUATIN இருந்தனர்.

தென்னிந்திய நலவுரிமைச் சங்கம்

பிராமணரல்லாதோர் தங்கள் நலன்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகத் தங்களை ஒரு அரசியல் அமைப்பாக அணிதிரட்டிக் கொண்டனர். 1912இல் சென்னை கழகம் உருவாக்கப் பெற்றது. அதன் செயலராக C. ந**டேச**னார் கிராவிடர் செயலூக்கமிக்க வகையில் பங்காற்றினார். 1916 ஜுன் மாதத்தில் அவர் பிராமணர் அல்லாத மாணவர்களுக்காக 'திராவிடர் சங்க தங்கும் விடுதி'யை நிறுவினார். மேலும் இக்காலப் பகுதியைச் சேர்ந்த இரு முக்கிய பிராமணர் அல்லாதோரின் தலைவர்களான T.M. நாயர், P. தியாகராயர் ஆகிய இருவரிடையே நிலவிய கருத்து வேற்றுமையை சரிசெய்து இணக்கத்தை ஏற்படுத்தினார். இவ்விருவருமே தொடக்கத்தில் காங்கிரசில் அங்கம் வகித்தவர்களே. காங்கிரஸ் அமைப்பினுள் பிராமணரல்லாதவர்கள் எவ்வாறு ஓரங்கட்டப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துத் தெளிவுபெற்றவர்களாவர். P. தியாகராயர், 1916 நவம்பர் 20இல் T.M. நாயர், C. நடேசனார் ஆகியோர் தலைமையில் சுமார் முப்பது பிராமணரல்லாதவர்கள் சென்னை விக்டோரியா பொதுஅரங்கில் கூடினர். பிராமணரல்லாதோர்களின் நலன்களை மேம்படுத்துவதற்காகத் தென்னிந்திய நலவுரிமைச் சங்கம் எனும் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் ஜஸ்டிஸ் தமிழில்

திராவிடன், தெலுங்கில் ஆந்திர பிரகாசிகா எனும் மூன்று செய்தித்தாள்களையும் தொடங்கினர். விரைவில் இவ்வமைப்பு நடத்திய ஆங்கில நாளிதழின் பெயரான ஜஸ்டிஸ் என்பதே அவ்வமைப்பின் பெயராகி ஜஸ்டிஸ் கட்சி (நீதிக்கட்சி) என அழைக்கப்படலாயிற்று. அமைப்புக்கான கிளைகளை உருவாக்கும் முகமாக மாகாணம் முழுவதிலும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி பல மாநாடுகளை நடத்தியது.

இடஒதுக்கீட்டுக்கான கோரிக்கை

நீதிக்கட்சி தனது நோக்கங்களை கோடிட்டுக் காட்டி பிராமணரல்லாதோரின் அறிக்கையை வெளியிட்டது அതെഖ: அரசுப் பணியிடங்களில் பிராமணரல்லாதோர்களுக்கு இடஒதுக்கீடு மற்றும் பிரதிநிதித்துவ அமைப்புகளில் என்பனவாகும். இவ்வமைப்பு தன்னாட்சி இடஒதுக்கீடு இயக்கத்தைப் பிராமணர்களின் இயக்கம் என எதிர்த்தது. தன்னாட்சி இயக்கம் பிராமணர்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்கக் கூடுமென அஞ்சியது. இது காங்கிரசையும் பிராமணர்களின் கட்சியென விமர்சித்தது. பாராளுமன்ற அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் 1917இல் மாண்டேகுவின் அறிவிப்பைத் குறித்து தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டில் அரசியல் விவாதங்கள் தீவிரமடைந்தன. நீதிக்கட்சி வகுப்புவாத பிரதிநிதித்துவத்தைக் கோரியது (சமூகத்திலுள்ள பல்வேறு பிரிவினர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம்). சென்னை அரசாங்கம் நீதிக் கட்சியை ஆதரித்தது. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி பிராமணர் அல்லாதோரின் முன்னேற்றத்திற்குத் துணைபுரியுமென நீதிக்கட்சி நம்பியது. 1919ஆம் ஆண்டுச் சட்டம் பிராமணரல்லாதோர்களுக்குத் தேர்தலில் இடஒதுக்கீடு வழங்கியது. காங்கிரஸ் கட்சி விமர்சனம் இந்நடவடிக்கையைக் செய்தது ஆனால் நீதிக்கட்சியால் இது வரவேற்கப்பட்டது.

ഖിത്ഥ

Non-Brahmin Movement

There was rapid growth in education in the Madras Presidency. There was an increase in the number of educated non-Brahmins. Intense political and social activity the educated non-Brahmins. They raised the issue of caste discrimination and unequal opportunities in government employment and representation in elected bodies, which were dominated by Brahmins. Further, the Congress was also overwhelmingly composed of Brahmins.

The South Indian Liberal Federation

The non-Brahmins organised themselves into political organisations to protect their interests. In 1912 the Madras Dravidian Association was founded. C. Natesanar played an active role as its secretary. In June 1916 he established the Dravidian Association Hostel for non-Brahmin students. He also played a key role in bridging the differences between two leading non-Brahmin leaders of the time, Dr. T.M. Nair and P. Thyagarayar. Both of them were earlier part of the Congress and were disillusioned by how non-Brahmins were sidelined in the organisation. On 20 November 1916 a meeting of about thirty non-Brahmins was held under the leadership of P. Thyagarayar, Dr. T.M. Nair and C. Natesanar at Victoria Public Hall in Chennai. The South Indian Liberal Federation (SILF) was founded to promote the interests of the non-Brahmins. They also launched three newspapers: Justice in English, Dravidian in Tamil and Andhra Prakasika in Telugu. Soon the SILF began to be popularly known as Justice Party after its English daily. The Justice Party also held several conferences throughout the Presidency to set up branches.

Demand for Reservation

The Non-Brahmin Manifesto was released outlining its objectives viz., reservation of jobs for non-Brahmins in government service, and seats in representative bodies. It opposed the Home Rule Movement as a movement of Brahmins and feared that Home Rule might give them more power. It also criticised the Congress as a party of the Brahmins. Montagu's announcement of political reforms in the Parliament in 1917 intensified political discussions in Tamil Nadu. The Justice Party demanded communal representation (i.e. representation for various communities in society). The Madras Government was also supportive of the Justice Party as the latter believed that English rule was conducive for the development of

the non-Brahmins. The Act of 1919 provided reservation of seats to non-Brahmins, a move criticised by the Congress but welcomed by the Justice Party.

சமூக நீதி மற்றும் இடஒதுக்கீடுசார்ந்த மொழி பெயர்ப்புகள்

பயிற்சி –19

சமூக நீதி

சமூகம் உருவாக்கும் எதிர்மறை மதிப்பீடுகள் சமத்துவமின்மையை, ஏற்றத்தாழ்வை உருவாக்குகிறது. சமூக அதிகாரத்தைக் கைக்கொள்வதில் ஏற்படும் போட்டிகளே ஒடுக்குமுறைகள் தோன்றிடக் காரணங்களாகும். தங்களுக்கென உருவாக்கிக் கொண்ட இயல்பான அடையாளக் கூறுகளைத் தற்காத்துக் கொள்வதற்கு அதிகார அமைப்புகளைக் கைப்பற்றிக் கொள்ள எண்ணுகின்றனர். 'பன்மைத்துவ'மான சமூக அமைப்பில் தனித்த ஒரு குழுவினர் மட்டும் சமூகமேலாதிக்கம் பெற்றவர்களாக உருவெடுப்பது அநீதியான போக்காகும்.

சமூகமேலாதிக்க உணர்வினைப் பெற்ற இன, மத, மொழி, சாதி மற்றும் பண்பாட்டுக் குழுவினர் மற்ற குழுவினரின் சமூக உரிமைகளைப் பறித்தெடுக்க முயலும்போது அல்லது தடுக்கும்போது சமூகப் பகை முரண்கள் உருவாகின்றன. தங்கள் மீதான மேலாதிக்கத்தை மறுத்துத் தங்களுக்கு உரிய உரிமைகளைச் சமமாகப் பெற்றிட நடத்துகிற போராட்ட உணர்வினையே சமூக நீதி என்கிறோம்.

சமூகப்படிநிலைகளின் பின்புலம்

இந்தியாவில், புராதன காலத்து மரபுசார்ந்த சிந்தனையால் உருவான வருணாசிரம தர்மா சமூகப்படிநிலை, மேல்–கீழ் என்னும் பாகுபாட்டைக் கொண்டிருக்கின்றது. வருண படிநிலை அமைப்பு 'சதுர் வருண அமைப்பு' (நான்கு வருண அமைப்பு – அந்தணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர்) என்று அழைக்கப்படுகிறது. பிறப்பின் அடிப்படையில்

பேணப்படும் இப் பாகுபாடு, தலைமுறைகளாகத் தொடர்வதால் சமூகத்தில் ஆழமான ஏற்றத்தாழ்வுகள் உருவாயின.

ഖിത്ഥ

Social Justice

The negative values which are made by the society results in inequality and cleavation among people. Social power is the dominant phenomenon which leads to cut-throat competition and ends in absolute control of the subjects. It is in order to protect the social identity, the dominant communities endeavor to capture the power sector. Among different communities in a plural society, dominance of a single group is considered as unfair and unjust. The dominant groups activate racial, religious, caste, lingual and cultural feelings and intend to misuse the social rights of other groups that may end in permanent hostility between different groups. The struggle that is undertaken by the weaker groups in order to react for establishing equal society is known to be Social Justice.

Background of Social Hierarchy

The ancient Indian civilization had evolved with the "Varnashrama Dharma" which kickstarted the principle of hierarchy i.e. Upper and Lower strata. The Varna system is also called as "Four Varna System" by which people were divided as Brahmins, Kshatriyas, Vysyas and Shudras.

Those sections who have been beyond these Varna classification were categories as scheduled castes and scheduled tribes. During the colonial period these depressed communities were classified as panchamas who were victims of untouchability. This division on the basis of birth has been inculcated and socialized along different phases of civilization from which inequalities surfaced in the society.

பயிற்சி –20

சமத்துவம் நிலவ சமூக நீதி அவசியம்

வேண்டும் அனைவருமே ஏற்றுக்கொள்ளும் அதே நேரம், சமத்துவம் என்று ஏற்றத்தாழ்வுகளும், பாகுபாடுகளும் நம்மை நிலைகுலைய வைக்கின்றன. வசதிகளில், வாய்ப்புகளில், பணிச் சூழலில் என்று பல தளங்களில் நிலவும் சமத்துவமின்மை பற்றி நாம் என்ன சொல்லப்போகிறோம்.? இது போன்ற ஏற்றத்தாழ்வுகளும் பாகுபாடுகளும் நமது வாழ்வில் தவிர்க்கமுடியாத மற்றும் நிரந்தரமான அம்சங்கள் என்று கருதமுடியுமா? இவ்வாறு வாய்ப்புகள் இன்றித் தவிக்கும் மக்கள் நமது நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் பங்களிப்பு செய்ய நாம் கூடுதலாக என்ன செய்ய வேண்டும்? இது போன்ற சமத்துவமின்மைக்கு நமது சமூகத்தில் நிலவும் பண்பாட்டு மதிப்பீடுகள் எந்த மாதிரியான காரணமாக இருக்கின்றன? இது கேள்விகள் அளவிற்கு பல ஆண்டுகளாகவே நம் நாட்டினரை மட்டுமல்ல உலகெங்கிலும் பெரும் அதிர்வுகளை உருவாக்கி வந்திருக்கின்றன. அதனால்தான், சமத்துவம் என்பது சமூக, அரசியல் கோட்பாட்டில் ഗ്ര്യക്ത് തെല്ലാത് இடத்தைப் பிடித்திருக்கிறது என்றால் அது மிகையில்லை. முதலில், சமத்துவம் என்ற கோட்பாடு எதை சுட்டிக்காட்டுகிறது? நாம் அனைவரும் சமம் என்றால் அதன் உண்மையான பொருள் என்ன? சமத்துவத்தை உறுதிசெய்வது எப்படி? அவ்வாறு உறுதி செய்வதன் வழியாக நாம் சாதிக்க நினைப்பது என்ன? வருமானத்தில் இருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை மட்டுமே நாம் சரிசெய்ய நினைக்கிறோமா? எந்த மாதிரியான சமத்துவத்தை நாம் நிலைநாட்ட முயல்கிறோம்? நாம் எத்தனிக்கும் சமத்துவம் யாருக்கானது?

சிறப்பு முன்னுரிமைக்கான தேவைகள்

சமூக அடையாளங்களை முன்னிறுத்தி ஒருவருக்கு வாய்ப்பு மறுக்கப்படுவது அநீதி; அதுவே சமத்துவமின்மையை உருவாக வழிகோலுகிறது. இனம், மொழி, சாதி, பாலினம், மதம் போன்ற வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், மனிதர்கள் அனைவரும் தங்களது தனித்துவமான திறமையினை முன்னெடுத்துச் சென்று வாழ்வில் வெற்றி பெற வாய்ப்புகள் சம அளவில் வழங்கப்பட வேண்டும்.

சமூக, அரசியல் கோட்பாடுகளில், மிக முக்கியமான அம்சமாகக் கருதப்படுவது இயற்கையாகவே மனிதர்களிடம் நிலவும் வேறுபாடுகளுக்கும் சமூக, கலாச்சார நீதியாக இருக்கும் பாகுபாடுகளுக்குமான வேறுபாடு போல, தனிநபர் விருப்பங்கள், திறமைகள் இயல்பானவை, தனித்துவமானவை. ஒருவருக்கான அங்கீகாரமும், மதிப்பும் தனி நபர்களின் சாதனைகள், தனி நபரின் திறமைக்குமாக இருக்கவேண்டும்; ஆனால், ஒரு சமூகம் உருவாக்கி வைத்திருக்கும் கலாச்சார, அரசியல், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் செயற்கையானவை. இவற்றை பாகுபாடுகள் எனலாம்.

அரசியல் மக்களாட்சி நிலவும் நாடுகளில் சமத்துவத்தை எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளமுடியும். மக்களாட்சி அரசுகள் தனது நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரியான குடியுரிமையை வழங்கி வருகின்றன. குடியுரிமை என்பது வாக்குரிமை, செயல்படும் உரிமை, சங்கம் கருத்துரிமை, இணைந்து அமைக்கும் உரிமை, வழிபாட்டுரிமை என பல அம்சங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டது. இவை அனைத்துமே மக்களாட்சி சிறப்பாகச் செயல்பட அவசியமாகும். அப்போதுதான், குடிமக்கள் அனைவரின் பங்களிப்புடன் அரசு செயல்படமுடியும். மேலும், அரசமைப்புச் சட்டம் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சட்ட உரிமைகளையும் வழங்கியுள்ளது. மக்களாட்சி நாடுகளில் குடியுரிமை செய்யப்பட்டு நிலவும் உறுதி இருந்தாலும், பல சமத்துவமின்மையும், ஏற்றத்தாழ்வுகளும் நிலவத்தான் செய்கின்றன.

ഖിത്ഥ

Equality is essential for Social Justice

People accept equality as an essential phenomenon but still inequality and discrimination are serving as distributing factors. Inequality prevails in almost all spheres like opportunities, comforts and working atmosphere. This kind of inequality and discrimination are permanent and unavoidable in our life, is it so? What we are going to do for the people, who do not

have opportunities to work for the development of our nation? How far cultural values are responsible for this kind of inequality.

This is not only happening in India, but also at global level which creates stir in the minds of the people. It is for this reason, social equality stood in primary place in the Socio-political principles. Equality as a principle indicates what? What do you mean by "equal society". How do we assure equality? With that assurance, what we are going to achieve? Do we try to resolve inequality only in our income? What type of equality has to be established? To whom we have to provide equality?

Need of special privileges

We give our voice for justice. We have to understand the reasons. If opportunity is denied along with social identity, that is absolute injustice in a society. This creates inequality among the people. Regardless of caste, gender, religion and other differences, people should be provided with appropriate opportunities to prove their talent and capacities in the individual life. In socio- political theories, the distinction between the difference among individual and socio-cultural differences exiting among them is considered as an important aspect. Individuals should receive respect and reputation on the basis of their achievements and talents. It should not be on the basis of social identities. Inequalities and discriminatory practices which prevail in the society are artificial and are known as prejudices.

பயிற்சி –21

நியாயமான விநியோகம்

சமூகத்தில் அணைவருக்கும் செல்வம், வாய்ப்பு போன்றவை சம அளவாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட அரசாங்கம் சட்டம் இயற்ற வேண்டும். நியாயமாக வளங்களை அனைவருக்கும் வழங்குவதற்கு சட்டம் வழிசெய்கின்றன. சட்டத்தை செயல்படுத்தும் அமைப்புகள் வளங்களை விநியோகிப்பதை கண்காணிக்க வேண்டும்.

நம்மை போன்ற நாடுகளில் சமூக கலாச்சார ஏற்றத்தாழ்வுகள் நன்கு ஊன்றியுள்ளது. சமூகத்தின் அனைத்து பிரிவிற்கும் சுதந்திரம், வாய்ப்பு, செல்வம் மற்றும் சுய

கௌரவத்தின் அடிப்படைகள் போன்றவை, சம அளவாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும். இதில் எந்தவிதமான அநீதிகளும் இடம்பெறக்கூடாது.

சட்டமானது மக்கள் அனைவரையும் ஒன்று சேர்ப்பதற்கு முன்னரே, மக்கள் சில அடிப்படை சமத்துவங்களை பெற்று வாழ்வில் தனது நோக்கங்களை தொடர தேவையான சூழ்நிலைகள் அமைய வேண்டும். அரசும், சட்டமியற்றும் அமைப்புகளும் தீண்டாமை மற்றும் பிறசாதி பாகுபாடு நடவடிக்கை அகற்றி சமூகத்தில் நீதியை முறைப்படுத்துகின்றது.

சமூகத்தில் சமத்துவத்தை உருவாக்குவதும் அதை அனைவருக்கும் உறுதிப்படுத்துவதும் அரசமைப்பின் தலையாய கடமையாகும்.

வரலாற்றுரீதியாக அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டவர்களுக்கு சட்டரீதியாகவும், தார்மீகரீதியாகவும் உரிமை கிடைக்க அரசாங்கம் முக்கிய பங்காற்ற வேண்டும். சமத்துவத்தை உருவாக்குவதில் பரந்த மனப்பான்மை என்றும் தொண்டு எனவும் அரசாங்கம் நினைக்கக் கூடாது. சமூதாயத்தில் சமூக நீதியை நிலைநாட்ட மக்களை மாறுபட்ட விதத்தில் நடத்துவது அரசின் கடமையாகும், மேலும் நலிவடைந்த பிரிவினரின் அடிப்படை உரிமையாகவும், இதனைக்கொண்டு சட்டரீதியாகவும் அரசமைப்பில் தீர்வு காண முடியும். நலிவடைந்த பிரிவினருக்கு சம வாய்ப்பும் வேலைவாய்ப்பிலும், கல்வியிலும் ஏற்படுத்துவதில் அரசு முக்கிய பங்காற்றுகிறது. அரசு வேலைவாய்ப்பிலும் வாழ்வாதாரத்தை உறுதி செய்வதிலும் நவீன கல்வி முக்கிய பங்காற்றுகிறது. இதனை சமூகத்தில் நிலைநிறுத்துவதற்கு சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தவும், சமவாய்ப்பினை ஏற்படுத்துவதும் அரசமைப்பின் முக்கிய நோக்கமாகவும் அங்கமாகவும் இருக்கின்றது.

ഖിത്ഥ

Just Distribution

Governments can and will enact laws to facilitate the just distribution of resources to individuals with in a society. Laws simply pave the way for the fair distribution of resources. Law enforcing agencies may have to monitor the process of the distribution itself.

A country like ours where socio-cultural inequalities are well entrenched, a law for fair distribution will not automatically ensure just distribution of resources. Governments will have to ensure a level playing field in order to establish Justice. In other words, before the law brings us together, people should enjoy some basic equality of life conditions and opportunities. This attempt to create a level playing field must be seen as a necessary condition for each person to pursue his/her objectives in life. Since our constitution has abolished untouchability and other caste based discriminatory practices, both the State and the legislature would have to ensure the creation of such a level playing field. Thus, the government which swears in the name of protecting our constitution has the obligation of ensuring one of the finest promises of our constitution itself – bringing in equality to our society. Therefore, it is legal, constitutional and moral on the part of the government to create a level playing ground for all its citizens especially those who have been historically denied basic rights.

This level playing field or what we popularly call 'equal opportunity' must not be treated either as charity or as philanthropic gesture of the government. It is the obligation on the part of the government to treat people differently in order to ensure Justice; more importantly it is a fundamental right enshrined in the constitution for disadvantaged people to seek legal, constitutional remedy. Similarly, level playing ground is aimed at creating equal opportunity only in education and employment opportunities for the disadvantaged communities. In many realms of our everyday lives, there is virtually no demand from the marginalized sections to provide a level playing ground.

This clearly conveys the meaning of what is the aim of providing equal opportunity. When modern education becomes the most significant resource and employment in government sector remains a major source of livelihood, the concept of level playing ground or equal opportunity was advocated and subsequently this idea became an integral part of our constitutional apparatus.

There are several opinions in this regard. How should we distribute the resources and ensure equal opportunity/fair access to education and jobs to all especially to the disadvantaged groups. Many especially people from the so called upper echelon of the society tend to think of treating people differently in order to ensure just distribution effectively amounts to discrimination. This opinion slowly and steadily invokes strong

passion and at times results in violence too. The fear of losing educational and employment opportunities among the privileged communities was steadily growing as the government planned to 'reserve' seats for people from marginalized and underprivileged communities as part of its equal opportunity plan.

